

انوار
عبدالحق

جلال الدین
نزد شرفی
مشهد جبار
معاذ ازاد
ملا حبیب

آستان قدس

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

نام کتاب موضوعیه ج ۱ لاغز آری شکری
مؤلف متن شمسعلی محشی
شارح شهیدانی مترجم جلدی از صفات معنی نگاشته
تاریخ تحریر ۲۸ جمادی الاول ۱۲۶۷
نوع خط نسخ تعداد صفحات ۲۵
جزء کتب فق زبان عربی عدد اوراق ۱۴۷
طول ۳۱ عرض ۲۱ شماره عمومی ۲۴۲۵۷
وقفی میرزا حسن شوقی باشی وقف و سید سید محمد حسینی در ۱۸ بهمن ماه
خریداری خریداری ۱۳۷۶
ملاحظات

۹
۴۲

۱۵/۱۱

طبرستان
طبرستان
طبرستان
طبرستان

...

۱۸۰

[illegible]

نصیحة

٥٦

Handwritten Arabic text, likely a manuscript page, featuring dense script and marginalia. The text is written in a cursive style, with some words highlighted in red ink. The page is heavily annotated with smaller text in the margins, suggesting a commentary or a detailed explanation of the main text. The overall appearance is that of an old, well-used document.

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf from an old book. The paper has a slightly textured appearance with some minor discoloration and a dark, irregular stain along the left edge, possibly from the binding or a previous owner. A small, dark mark is visible near the bottom center of the page.

[illegible]

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠

[illegible]

[illegible]

This image shows a page from a manuscript, likely a medical or scientific text, written in Arabic. The page is heavily annotated with marginalia and contains a large, dense block of text in the center. The text is written in a cursive script, characteristic of the Ottoman period. The page is numbered '12' in the bottom right corner. The text is written in Arabic, and the page is numbered '12' in the bottom right corner. The text is written in Arabic, and the page is numbered '12' in the bottom right corner.

المقدم

قصص
الملاح
بيات

10

ایک
خان
نیت

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

۱. وادیان
 ۲. وادیان
 ۳. وادیان
 ۴. وادیان
 ۵. وادیان
 ۶. وادیان
 ۷. وادیان
 ۸. وادیان
 ۹. وادیان
 ۱۰. وادیان
 ۱۱. وادیان
 ۱۲. وادیان
 ۱۳. وادیان
 ۱۴. وادیان
 ۱۵. وادیان
 ۱۶. وادیان
 ۱۷. وادیان
 ۱۸. وادیان
 ۱۹. وادیان
 ۲۰. وادیان
 ۲۱. وادیان
 ۲۲. وادیان
 ۲۳. وادیان
 ۲۴. وادیان
 ۲۵. وادیان
 ۲۶. وادیان
 ۲۷. وادیان
 ۲۸. وادیان
 ۲۹. وادیان
 ۳۰. وادیان
 ۳۱. وادیان
 ۳۲. وادیان
 ۳۳. وادیان
 ۳۴. وادیان
 ۳۵. وادیان
 ۳۶. وادیان
 ۳۷. وادیان
 ۳۸. وادیان
 ۳۹. وادیان
 ۴۰. وادیان
 ۴۱. وادیان
 ۴۲. وادیان
 ۴۳. وادیان
 ۴۴. وادیان
 ۴۵. وادیان
 ۴۶. وادیان
 ۴۷. وادیان
 ۴۸. وادیان
 ۴۹. وادیان
 ۵۰. وادیان
 ۵۱. وادیان
 ۵۲. وادیان
 ۵۳. وادیان
 ۵۴. وادیان
 ۵۵. وادیان
 ۵۶. وادیان
 ۵۷. وادیان
 ۵۸. وادیان
 ۵۹. وادیان
 ۶۰. وادیان
 ۶۱. وادیان
 ۶۲. وادیان
 ۶۳. وادیان
 ۶۴. وادیان
 ۶۵. وادیان
 ۶۶. وادیان
 ۶۷. وادیان
 ۶۸. وادیان
 ۶۹. وادیان
 ۷۰. وادیان
 ۷۱. وادیان
 ۷۲. وادیان
 ۷۳. وادیان
 ۷۴. وادیان
 ۷۵. وادیان
 ۷۶. وادیان
 ۷۷. وادیان
 ۷۸. وادیان
 ۷۹. وادیان
 ۸۰. وادیان
 ۸۱. وادیان
 ۸۲. وادیان
 ۸۳. وادیان
 ۸۴. وادیان
 ۸۵. وادیان
 ۸۶. وادیان
 ۸۷. وادیان
 ۸۸. وادیان
 ۸۹. وادیان
 ۹۰. وادیان
 ۹۱. وادیان
 ۹۲. وادیان
 ۹۳. وادیان
 ۹۴. وادیان
 ۹۵. وادیان
 ۹۶. وادیان
 ۹۷. وادیان
 ۹۸. وادیان
 ۹۹. وادیان
 ۱۰۰. وادیان

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الذي جاء به الهدى والرحمة
والهدى والهدى والهدى

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الذي جاء به الهدى والرحمة
والهدى والهدى والهدى

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الذي جاء به الهدى والرحمة
والهدى والهدى والهدى

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الذي جاء به الهدى والرحمة
والهدى والهدى والهدى

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الذي جاء به الهدى والرحمة
والهدى والهدى والهدى

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الذي جاء به الهدى والرحمة
والهدى والهدى والهدى

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الذي جاء به الهدى والرحمة
والهدى والهدى والهدى

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الذي جاء به الهدى والرحمة
والهدى والهدى والهدى

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الذي جاء به الهدى والرحمة
والهدى والهدى والهدى

من هذا الموضع المشتمل على موضع عرفة بنحو المسجود عليه ويخرج منها بالاسم الذي يمنع من السجود عليه وان كانت اذينة السجود
 اوسع بالاسم الذي لا للمعادن والأكسدة والزرنيخ وراس الكبد ودخولها النوردة والجسم بعد دفعها عن اسم الارض
 بالارض فاقبله فلا وبكبره التيمم بالشيعة في تركه في كل ارض والكل ومن الارض الماتة النشأة عن عاتقها القوي في علم
 يدعها عن اسم اصابع بعض الكف لارض فلا يدع راسه والاول لشبهها بالرماد ومن الجوز اربعة اسم الارض وليست
 من العلوي ومن ارتفاعه من الارض بعد ان في التبريد ان الهابط يقصد الحشد ومنه سحر الخاطيان اصل الخافض

[illegible]

لو كانا نجسین بل لم یجع بالک مع تعذر التطهیر لان کلون متعذرة و احواله فیه العجز و الذل و ان کلین مع الالام و الحزن
 و ضرب بالظلم ان خلاصها و الاثر بواجبة في الاول و بالبدل العجز في الثاني لو کان علیها جبر و القرب مؤلف و
 تیسرے اثر جو بدل سے نہیں سمجھا جاوے گا من خاص الشعر الخ لظرف اللف الاعلی یا ما لا علیہا الشرب
 و ان اعتبار جبر و هذا القدر من الجبر متفق علیہ ذرا و بعضہم مع الایمان و دفع غمہ الصبر فی الذکر الباری و آخر
 فی باب تیسرے

منه من غير ما يلقونه لا اشكال فيه الاطلاق وليد عليه ثم خرج ظهر بدء البعثة بغير اليسرى فلم يرد دفع الزاد وهو
الفرع فانكف الخراف الاصابع ثم خرج ظهر اليسرى بغير اليمين لك مقتضى ما بان من ان الالف كما اشبه بالراء وحرف يتي
ففسل احدى يمين بباء حصة والآخر من يده وفتحهم غير لعجب ثم عليه حدث وجوب الفعل عند قه راسخا الى الملام
ينبغي احدهما بدلا عن الفعل بغير تباين والآخر بدلا عن الوجود بمقتضى ولو قدر على الوجود عاقبة وجوب وفتحهم على غير

مس مع انه يصدق عليه انه محمد بن عبد الله بن ابي طالب في احواله من قبل ذلك كما اعلمنا على ظهوره وجميع في الخبر ان قصه المديته كانت في الزمان

[illegible][illegible]

الضيق مطم وبعضها غير مناف له فلا جدال بلح منها بالتفصيل هذا في القيم المبدأ المأتمم كما لو أنهم معاملة عند حسن
وقتها ولو نذكر كمين في وقت معين يتغير في الماء أو عبالها راجع بالظاهرة ولو ذكرنا جاز فغير ما يقع مع الدولو
ممكن فلم استعمال الماء المنقش يتجرع الظاهرة التي يمكن منها فلو يمكن فغيره غير الجنية في الرضوء فاخته انتقص
بغير فاخته ذلك الفصل والكم بانقضاء مجرد التمسك من على الظلم وأما انقضاء مطم فمشرط بمعرفة مان يسع في الماشية
ممكن منها فلو طرئ بعد التمكن مانع قبل انقضاء عدم انقضاء سواء شرع فيها ام لا كوجب العسلية بآول الوقت والنج

لستطيع فيه القافلة مع اشترط استعارة الوجه بغير زمان بيع الفصد لاستعمال التكليف بعد الفقد وقت لا يندفع
اعتبار انقضاء مطلق لا يقتضيه ظهور الجواب ولاما لا يوجب وجوب ان التمكن من العلم بما مضى ان يقع قبل غول في
الصلوة انتقص اجماع على الوجه المذكور وان دجه بعد الفراغ منعت وانقص بالنسبة الى غيره ولو وجد في انقضاء الصلوة
بعد التكبير انما لم يلزم على ما يشره الروايات واجمعها سنداً واعتقاداً بالشرع الوارد عن قطع الاعمال والافرق
الاول اطلاق وجه من عملاء به كمنه من انهم مشه

فإنه شرط ما يسهل من غير الحاجة إلى قياس ولو خالف الوقت فلا إشكال في التخييم وما لم يتحقق
الاعتناء بالنسبة إلى غيره من الصدقة على تقدير عدم التمكن من سببها لا اقرب اليه من تقديمه فلهذا شرط ما لا يتحقق
والمانع الشرعي من التعلق به مقابل المانع اقول ان هذا الرجوع عالم بكونه ومنها الرجوع عالم بكونه ومنها التفسير بعد الوقت وصحة
والإيضاح لا شك لهما والاول سند الى رواية معارضة بما هو اقرب منها ونقول ان هذا الاول في العمل دأ

والراجح بيع صانع اليوم في الواحدة في اليوم والمليحة نسبت الى اليوم تعقيباً اذ بناء على الملاحظة على ما قبل السيل

[illegible]

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

17

Handwritten text in Arabic script, likely a manuscript page. The text is dense and covers most of the page, with some marginalia. The script is cursive and appears to be from a historical document. There are some large, bold letters at the top, possibly indicating a chapter or section. The text is written in black ink on aged paper.

[illegible]

Handwritten text in Arabic script, likely a manuscript or a page from a book. The text is dense and covers most of the page. There are some marginal notes on the left and right sides. The script is in a traditional style, possibly from the Ottoman or Persian periods. The text appears to be a mix of prose and poetry, with some lines being more prominent than others. There are also some small diagrams or illustrations interspersed within the text.

Handwritten marginal notes at the top right of the page.

Main body of handwritten text on the right page, written in dense Arabic script. The text is organized into several columns, with some sections starting with large, decorative initial letters. The handwriting is cursive and typical of classical Arabic manuscripts.

Main body of handwritten text on the left page, continuing the Arabic script from the right page. It also features multiple columns of text with decorative initials. The script is consistent with the right page, showing a continuous flow of the manuscript's content.

Handwritten marginal notes at the top left of the page.

Handwritten marginal notes at the bottom left of the page.

عليه السلام

Handwritten manuscript page with dense Arabic text in Maghrebi script. The page features a large, bold heading at the top center, possibly a chapter or section title. The text is arranged in multiple columns, with some lines written diagonally or horizontally across the page. There are several marginal notes and corrections. A large, stylized signature or seal is visible on the right side. The paper shows signs of age, including discoloration and some wear.

21

١٠
 ١١
 ١٢
 ١٣
 ١٤
 ١٥
 ١٦
 ١٧
 ١٨
 ١٩
 ٢٠
 ٢١
 ٢٢
 ٢٣
 ٢٤
 ٢٥
 ٢٦
 ٢٧
 ٢٨
 ٢٩
 ٣٠
 ٣١
 ٣٢
 ٣٣
 ٣٤
 ٣٥
 ٣٦
 ٣٧
 ٣٨
 ٣٩
 ٤٠
 ٤١
 ٤٢
 ٤٣
 ٤٤
 ٤٥
 ٤٦
 ٤٧
 ٤٨
 ٤٩
 ٥٠
 ٥١
 ٥٢
 ٥٣
 ٥٤
 ٥٥
 ٥٦
 ٥٧
 ٥٨
 ٥٩
 ٦٠
 ٦١
 ٦٢
 ٦٣
 ٦٤
 ٦٥
 ٦٦
 ٦٧
 ٦٨
 ٦٩
 ٧٠
 ٧١
 ٧٢
 ٧٣
 ٧٤
 ٧٥
 ٧٦
 ٧٧
 ٧٨
 ٧٩
 ٨٠
 ٨١
 ٨٢
 ٨٣
 ٨٤
 ٨٥
 ٨٦
 ٨٧
 ٨٨
 ٨٩
 ٩٠
 ٩١
 ٩٢
 ٩٣
 ٩٤
 ٩٥
 ٩٦
 ٩٧
 ٩٨
 ٩٩
 ١٠٠

الحضرة

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠

فردی
اختیاری

[illegible]

هذا هو الوجه الثاني في بيان ان قوله تعالى ولا تأكلوا مما لم يذكر باسم الله تعالى من الطعام هو النهي عن كل ما لم يذكر باسم الله تعالى من الطعام

هذا هو الوجه الثالث في بيان ان قوله تعالى ولا تأكلوا مما لم يذكر باسم الله تعالى من الطعام هو النهي عن كل ما لم يذكر باسم الله تعالى من الطعام

هذا هو الوجه الرابع في بيان ان قوله تعالى ولا تأكلوا مما لم يذكر باسم الله تعالى من الطعام هو النهي عن كل ما لم يذكر باسم الله تعالى من الطعام

هذا هو الوجه الخامس في بيان ان قوله تعالى ولا تأكلوا مما لم يذكر باسم الله تعالى من الطعام هو النهي عن كل ما لم يذكر باسم الله تعالى من الطعام

هذا هو الوجه السادس في بيان ان قوله تعالى ولا تأكلوا مما لم يذكر باسم الله تعالى من الطعام هو النهي عن كل ما لم يذكر باسم الله تعالى من الطعام

هذا هو الوجه السابع في بيان ان قوله تعالى ولا تأكلوا مما لم يذكر باسم الله تعالى من الطعام هو النهي عن كل ما لم يذكر باسم الله تعالى من الطعام

هذا هو الوجه الثامن في بيان ان قوله تعالى ولا تأكلوا مما لم يذكر باسم الله تعالى من الطعام هو النهي عن كل ما لم يذكر باسم الله تعالى من الطعام

هذا هو الوجه التاسع في بيان ان قوله تعالى ولا تأكلوا مما لم يذكر باسم الله تعالى من الطعام هو النهي عن كل ما لم يذكر باسم الله تعالى من الطعام

[illegible]

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page, is visible along the right margin. The text is faint and mostly illegible due to the quality of the scan and the nature of the bleed-through.

[illegible]

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

... و ما فی الدنیا و الاخریة ...

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

نور محمد بن علی بن موسی

مجلس

60

Handwritten text in Arabic script, likely a manuscript or a page from a book. The text is dense and covers most of the page, with some lines written in a larger, bolder script, possibly indicating a title or a significant section. The ink is dark, and the paper appears aged and slightly discolored.

و اما بابت بعضی از این عوارض
که در این کتاب مذکور است و به واسطه
اینکه بعضی از این عوارض را که در این کتاب
مذکور است و به واسطه این که بعضی از این
عوارض را که در این کتاب مذکور است و به واسطه

[illegible][illegible]

۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸

[illegible][illegible]

[illegible]

Handwritten text in Arabic script, likely a manuscript or a page from a book. The text is dense and covers the entire page, with some marginalia. The script is cursive and appears to be from a historical period. There are some large, bold letters or initials that stand out, possibly indicating the start of a new section or a specific topic. The text is written in black ink on a light-colored background.

29

[illegible]

اور
مع
رام
مع
مع
عما
کے

۵۱

12

[illegible][illegible]

[illegible][illegible][illegible]

This image shows a page from a manuscript, likely a historical text, written in Arabic script. The text is densely packed and covers the entire page, with some marginalia visible on the right side. The script is a cursive style, characteristic of historical Arabic manuscripts. The text appears to be a continuation of a discussion, possibly related to the topics mentioned in the provided text (e.g., "الملك", "السلطان", "الوزير"). The page is numbered "١٠٠" in the top right corner.

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible][illegible][illegible]

١٥
 ١٦
 ١٧
 ١٨
 ١٩
 ٢٠
 ٢١
 ٢٢
 ٢٣
 ٢٤
 ٢٥
 ٢٦
 ٢٧
 ٢٨
 ٢٩
 ٣٠
 ٣١
 ٣٢
 ٣٣
 ٣٤
 ٣٥
 ٣٦
 ٣٧
 ٣٨
 ٣٩
 ٤٠
 ٤١
 ٤٢
 ٤٣
 ٤٤
 ٤٥
 ٤٦
 ٤٧
 ٤٨
 ٤٩
 ٥٠
 ٥١
 ٥٢
 ٥٣
 ٥٤
 ٥٥
 ٥٦
 ٥٧
 ٥٨
 ٥٩
 ٦٠
 ٦١
 ٦٢
 ٦٣
 ٦٤
 ٦٥
 ٦٦
 ٦٧
 ٦٨
 ٦٩
 ٧٠
 ٧١
 ٧٢
 ٧٣
 ٧٤
 ٧٥
 ٧٦
 ٧٧
 ٧٨
 ٧٩
 ٨٠
 ٨١
 ٨٢
 ٨٣
 ٨٤
 ٨٥
 ٨٦
 ٨٧
 ٨٨
 ٨٩
 ٩٠
 ٩١
 ٩٢
 ٩٣
 ٩٤
 ٩٥
 ٩٦
 ٩٧
 ٩٨
 ٩٩
 ١٠٠

[illegible]

البريد

[illegible][illegible]

Handwritten text in a cursive script, likely a manuscript or letter, showing dense, flowing characters.

Handwritten manuscript page featuring dense Arabic script in Maghrebi style, likely from a historical document or legal record.

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠

[illegible][illegible]

الملك
الحاكم
الملك
الحاكم
الملك
الحاكم
الملك
الحاكم

[illegible]

[The page contains dense handwritten Arabic script in Maghrebi style, with numerous marginalia and corrections. The main text discusses philosophical or theological concepts related to the soul and intellect.]

[illegible][illegible][illegible]

فمن لم يجد من ذلك شيئا فليذكر الله تعالى

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

من دوقات
متعلقه
لواقته
والتابع
الخاص

[illegible]

انفصل
البيان
عن غيره

مجلسه اوله
اصحابه
السلامه

This block contains a dense, handwritten manuscript in Arabic script, likely a philosophical or theological treatise. The text is written in a cursive style, with many lines of script filling the page. The content appears to be a continuation of a discussion on logic, metaphysics, or ethics, given the use of terms like "الواجب" (the necessary), "الممكن" (the possible), and "المتصور" (the conceivable). The handwriting is somewhat cramped, and there are some ink blots and corrections visible throughout the text.

[illegible]

اختلاف السبب
يقضي اختلاف السبب
سنة
والا انما هو في
الاختلاف في السبب

شاهنشاہ

السبعة عشر فافقنا بمناه التعارف وبتدريج ذلك الكفر وسببه وان كانت طرفة فالفناء لم يخف الفناء بنا والافادة
 وفي الدرس لو ركب بعضه قضى بغيره فتركب وقتر بينهما منه ولا شئت الا ما كى اعطاه بلش في كل يجوز فيه ان يكون
 قد ركب ما اخره هذا اجمود ولو عجز عن الشئ ركب مع غيره الشئ الاول الا في والباس من القدرة ولو بعض وقدر لظن الوفا
 والافوق المكنت وصية جاز الركوب ساقى بدف فغير الوصف العائت ووجاه ظاهر العبارة ومنه بدع جاز واستجاب على الاثر
 وتردد في الدرس على كل طمع الملاقاة نرا في ما اذا نزلها على معنى جمل الشئ قيد الزمان في ايج بحيث لا يربط بالاجتماع
 سقط ايج الصانع الجرح عن الشئ ويشترط في التائب في ايج البلوغ والعقل والخطو اخره منه من وجب واجب في ذلك العلم
 مع التلبس منه ولو مشيا ميت لا يشترط فيه الاستطاعة كما لا يشترط في خروج الاسلام ثم به حسب المال فلا يصح ثبانه القبول لا في
 الجرح من سبط ولا شغل الزمة في عام التبا للثاني ولو كان في عام بعده مكن في ذلك واستوجر رخصته بتدبيره
 كذا المعنى حيث يعجز عنه ولو مشا لشرط الوجوب في ذلك العام للقول ان كان بقا في الزمة لكن في ايج في جاز انما تبينه
 ضيق الوقت بحيث لا يجتمع فيه الوجوب الاستطاعة عادة فاستوفى ذلك ثم انقضت الاستطاعة على خلاف العادة لم يفتح
 كما لو تجددت الاستطاعة على ايج الاسلام بقاء فنفذت مع التبا في ايج في وجوب ايج الاسلام بقاءها الا في ذلك الاسلام
 ان صح اعتبار الحالف والا اعتبر بالان اجمود وهو الاثر في الدرس كل من صح ثبانه في الزمة عن قول مشر فبنيه في
 ولم يرحم ثبانا واسلاما لمنسوب عنه واعتقاده الحق فلا يصح ايج عن الحالف مطلقا ان يكون ابا التائب واما
 اللاب لا لادام منعه وان كان ناجيا فاستوفى في الدرس اختصاص المنع باننا صلبا وشئ من ادب والاجود الاول
 للرواية والشهرة ومنعه بعض الاصحاب مطلقا في الحاشي في العبادة به وجه خصوص اذ الم يكن فيها ويشترط فيه
 التبا بان يفقد كونه تابا ولو كان ذلك اعم من تعيين منسوب عنه ثبته على اعتبار انهم يقولون وتعيين المنسوب عنه
 فحصل في ثبته على غير يقين اليها ولو انصرف في التبا على تعدي المنسوب بان ينوي ان يفي بان اذ لان ذلك منسحب
 التبا عنه ولا يحجب التبا في اول هذا المقصد وانما نسبه تعينه لفظا عندنا في الاصل وفي الوصل كما لا يصح
 اللهم ما احسن من عباد الله في انفسهم فلان في بان وامر في في تبا في عنه وهذا امر خارج عن التبا في نفسه
 او بعد ما وتبرأ من نفسه التبا في ايج ذلك وهو المنسوب عنه ان كانت مستغلة لومات التائب محرم بعد
 اجمود في الدرس لا لادام وان جرحه عند زكروا بعد بدو له ومثلا في اجمود فاما لادام اجمود كما لو كانت بين الايام
 لا لادام في العبارة فعرض الموشة حاله عجزا ولو كان بعد الايام ودخل اكرم سبها لمصدق البعدية بعد ما ودون في الرشيد منيه
 حاله منزهة ولو كانت في ذلك سواء كان قد اجمود ام لم يجمود اجمود عجزا كان التبا في اجمود وقد بعض الايام فاستعمل في اجمود
 بالتباعد في منه بانه والعبارة في اجمود ان كان لا يستعمل في اجمود فاقطع اجمود او لم يكن كان من رتبته الايام استحق منسبه في
 اجمود اجمود وان كان عليه ذلك اجمود استحق اجمود في الايام واستعمل في اجمود وان كان عليه اجمود في العود فبنيه في اجمود

81

[illegible]

البيدوان
تعلق به
غرض
سرای

وان كان متوقفا لا يلزم من الاطلاق فيه لا يستحق شيئا في الاخيرين بسببه ما قطع المفسر في الاخيرين من المفسرين وانما انص
القول بان مقتضى مع الاطلاق بسببه ما فاعلم ان مقتضى ما في الجمع منه ومن افعال الجمع والعود كما في قوله تعالى في غير ذلك
الصفحة لان مفهوم الجمع لا يتناول مجزئ الجمع المركب بل يقتضي انما هو وان الذي يقتضيه وان جملته مقتضى الواجب العود
ان لا يرد على مقتضى الاطلاق ولا ما يقتضيه عليه بالوجه ويجب على الاجرة الا ان كان بمقتضى ما عليه من فروع الجمع ووصف حقوق الطر
في ذلك من فروع الجمع فان كان ما يقتضيه عليه بالوجه لا يرد على مقتضى الاطلاق ولا ما يقتضيه عليه بالوجه لا يرد على مقتضى الاطلاق ولا ما يقتضيه عليه بالوجه
مع العرض فيه في غير الطريق بالعين مضافا الى مقتضى ما في الجمع من مقتضى ما في الجمع من مقتضى ما في الجمع من مقتضى ما في الجمع من مقتضى ما في الجمع
من مقتضى ما في الجمع من مقتضى ما في الجمع من مقتضى ما في الجمع من مقتضى ما في الجمع من مقتضى ما في الجمع من مقتضى ما في الجمع من مقتضى ما في الجمع
لا يستلزم ما به في قوله لا يلزم من الاطلاق فيه لا يستحق شيئا في الاخيرين بسببه ما قطع المفسر في الاخيرين من المفسرين وانما انص
القول بان مقتضى مع الاطلاق بسببه ما فاعلم ان مقتضى ما في الجمع منه ومن افعال الجمع والعود كما في قوله تعالى في غير ذلك
الصفحة لان مفهوم الجمع لا يتناول مجزئ الجمع المركب بل يقتضي انما هو وان الذي يقتضيه وان جملته مقتضى الواجب العود
ان لا يرد على مقتضى الاطلاق ولا ما يقتضيه عليه بالوجه ويجب على الاجرة الا ان كان بمقتضى ما عليه من فروع الجمع ووصف حقوق الطر
في ذلك من فروع الجمع فان كان ما يقتضيه عليه بالوجه لا يرد على مقتضى الاطلاق ولا ما يقتضيه عليه بالوجه لا يرد على مقتضى الاطلاق ولا ما يقتضيه عليه بالوجه
مع العرض فيه في غير الطريق بالعين مضافا الى مقتضى ما في الجمع من مقتضى ما في الجمع من مقتضى ما في الجمع من مقتضى ما في الجمع من مقتضى ما في الجمع
من مقتضى ما في الجمع من مقتضى ما في الجمع من مقتضى ما في الجمع من مقتضى ما في الجمع من مقتضى ما في الجمع من مقتضى ما في الجمع من مقتضى ما في الجمع

اطلاق
نه بجه
بها
بها
مفرد

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

三

Handwritten notes in Persian script, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is dense and covers most of the bottom half of the image.

卷之六

1

۵۰

مذخر

لو كان
لو كان
لو كان
لو كان

5

...

[illegible][illegible][illegible]

موضع فی
التاسی

[Handwritten signature]

١٨٨٨

[illegible][illegible][illegible][illegible]

اسم الله
ورحمه
طاهر
صالح

[illegible]

العدة العدة الحاق في غير العدة وبيان التمتع بل بيان التفسير ليقول الشري ارام مجله لبطه بالعلماء بالتحقيق
 فوف شر الامل ان ادا حج تمتعا او غير من اولى العدة والكعدة فوفه عند هلا الذي ايجبه ونبين كيتقوله بالارامل بدم ساء
 دل

فرع فی التائسے
 الی مرتب مع التائسہ و الامام من وضعه
 ادرج مع اول التائسہ و ادرج مع
 خلافت التائسہ و ادرج مع
 و حکم التائسہ و ادرج مع
 فرع فی التائسہ

مطلب
کلام حق
در النسا
از حضرت
امیرالمؤمنین

عزاد و عارفان
چاپخانه
دارالارباب
اصطفا
صاحبها
محمد رفیع

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible][illegible]

والله اعلم

والله اعلم بالصواب

عظم
إلى دفر
اليسان إذا
نقطها

بركة سبائكها كمن سار كره فيجود في جميع المكنة ولو لم يدر به دفع القصد والقلم ان المرد لا يشق الكثرة في كمالها من كمال الادة
 الجرم عظم يستلزم فيه وتحقيق البطلان بركه كما وجد في احوالها فاعلان كان طواف الحج طم في فترة التمتع بصبي وقوله
 الا عين التلبس في الحج قبله وفي المفردة الجامعة للجمع والمفردة عند اسكاله يمكن اعتبارها مع الاوضاع عند ولوسى طواف النساء هو فخرج
 مكة جاز في الاستدلال فيه باعتبار ان اذان اكن العود الى مكة وافق عوده لم يجر الاستدلال به انما تركه عمدا لميل العود اليه مع الاكلان و
 لا على التمسك بغيره طم حتى العقد ولو كان امرام عليها يمكن ان يزم على الوقوع وبما قبل عايد كافر ولو كان التمسك بها غير طواف النساء
 بركه كما سلكه الخارج جاز ان الاستدلال فيه بطواف النساء يجوز تقديم طواف الحج وسعيه للمقدم وكذا الفار على الوفاء بغير
 اعتبار ان اكن يكتد ان التلبس عقيد صلي كل طواف كافر وكذا يجوز تقديمه بالتمتع عند الفرض فيكون الحصر والتفصيل لما بين
 وعلم بغيره بالتلبية البصر وطواف النساء لا يفيد له ولا الفار ان الا لفردة وهو ان طواف النساء واجب في كل سلك حجا
 كان ام مرة على كل فاعل تلك الاعرف التمتع فلا يجب فيها واجبه فيها بعض الاعياد وهو ضعيف وبشر في كل فاعل الذي ذكر
 القصر من على الناس الصغيرة والكبيرة وفريقه على الجماع وعمره وهو كماله ان اطلاق الوجوب على الكلف مما هو والمراد ان ثابته عليهم حتى لو كان
 القصر من على الناس بعد البلوغ متى قبله او فعل عنه وهو مشاع عن النبي لقوله في حادثة اعادة عبده وناسيا بركه وبما قبل
 يجوز ليس برحلة بقية الباء والطاود اسكان الرأى وقد بد الله المصنفه وهي تليق طولة في تلبس قد يما في
 الطواف فاعلان في المثل على ما عايناه في اثارنا في اليهود وقيل والتا بالابن اوديس واستقر في الدرس بحسن التبرج موضع
 في غير سنة الراس طواف العمرة لضعف مستند التبرج وهو الاقوى ويمكن ان ياتي على ان المبدأ بالتلبس وعلى غير التبرج ليس
 في غير الطواف لادن التي عن وصف خارج عنه وكذا الطواف لاد التبرج وروى عن علي بن ابي طالب سنة ضعف في امة سنة
 الطواف على اربع يد بها وعلينا ان يعلما طوافي لم يولد على بصيرة الشيخ وقيل والتا بالحق في بقصر الحكم على اربعة في كماله طواف

قال الأصل على موضع النص وبطل في الأصل لأن هذه المبتدأ غير متعبد بها شرعا فلا ينفقد في غير موضع النص قبلها والظاهر أن ليس
بطلانها بما ذكر واستغنفا فالمراد بالأمر بالصحة فيها النص وضعف التسمية بأشهره وأدوات في المرافعة الرجل بطريق
أولى والى قوى ما خاضه ابن ادريس في البطلان وربما قبل ينفقد التذروون الوصف ويضعف بعدم قصد اللطفي
الشراف الطرافة من كذا ما استطاع وهو أفضل من الصلح لظهوره في الجواهر في الشئ الأول وفي الثاني بينا
فمنه بينهما وفي الثالث نفس الصلح أفضل للمقيم ولكن الطرافة ثلاثه وستين طرافا فان عين عنها جعلها اشواها لم
أعد احد ومن طرافا ويبقى ثلثة السواطع على الطرافة وهو مستثنى كذا ما ذكرنا في الثالثه وبالنسب واستحب بعض الأصحاب
الحاجة باعتبار ما يقصر مع الزيادة طرافا كما ذكره في الأصل الفرائض واستحب ذلك لما في الترتيب وأصل القرآن في العبادات
الفرق بين السبعين كحيلة لا يجعل بينهما اضافة
استحبها لا ينافي الاستحباب وهو حسن وان استحب للامران
استحبها فان غار
بأكثر من ذلك

الذي عن صف
في الطوفان
خارج عن
فلا يفهم

۲
دانشگاه
مطالعات
رشته

يقول على الزيادة عن الله عظمه مطلق في عنوان العرقه فلهذا يسمى في الثالثة وان كان تركه افضل بغيره فانفصل تركه على بقا افضل معه
لا هو الشان كل بقا فلهذا يكره هو بل يهلك الذواته بجميع العظام اتمام بالواقع الاجود الثاني ان عرض قصد اعيان الاكابر والاكابر
قالوا على التقديرين فان زياده يستحق عليها ثواب في الجملة وان قل العظم في الشقي والضعيف وعقد ما له فها ستره استعملوا
الحج عند اداءه اخرج فيه والشرب من زفيره وصب الماء منه عليه من المذلول المقابل للبحر والافاق غيره والافعال استقامه ففهم
ويفعل عند الشرب والصب اللهم اجعل عليا نافعاً ورافداً وسعاً وشاملاً ومزكياً وسقماً والمجاهدين من الكثر على مع العزب وقيل ان

والمثبت انما يخرج من باب الصفا وهو الان داخل في المسجد كما بنى شيعة الان لا يعلم بأسوا شيئين فليخرج من غيرهما حتى
من الظاهر استحباب الخروج من الباب المأخوذ الى الزاوية والوقوف على الصفا بعد الصلوة والسير حتى يرى البصرة فما بعد فيسقط
الكعبة والبداء والذكر قبل الشروع بقراءة البقرة من سلك في طريق الذكر ما يتبعه من سجدة وسجدة وتبليغ الله
الصلوة على النبي وآله واجبة النبي المستحقة على قصد الفعل المحض من غير مقارنته للحركة والصفاء بان يصعد عليه فخرج في
دعائه ربه الله كما كان يصعد من الزاوية فخرج منها
جزء كان منه او بعض عقبة بان لم يصعد فاذا وصل الى الردة الصق اصابعه جلجلى بها ان لم يدخلها لتسبب كسر الساق التي
يكون في كل شوط والبداء بالصفا واخم بالردة ففعل شوط وعوده والردة الى الصفا اخر السبع ثم على الشوط
الزيادة على السبعة فبذل الزاد على الزاوية والقبضة فيبقى بها وان طال الزمان اذ لا يجب الموالاة فيه او كان ذلك الله
الاربع كل بيني ولو على شوط وان زاد سمعوا حتى ياتي الاصل والزيادة وتكمل السبع حين ان لم يركضوا اكل الناس
والاثنين اجماعه كالطواف وهذا الصنف حكم استفادته من نفسه والطواف الذي هو اكل جماعة والاولى فقيده بما ذكر

[illegible]

باب الثاني من فصول تحقيق فائدة الحكمة وكيف كان فالأشكال واقع ويجوز قطع الحاجة وغيرها من بلوغ الدرقة ومعها على
 اشياء ثلاثة وان يتصورها في زمانها فيكون بعد الشفا بطنها
 وقيل لا يوافق ولا يستلحق فاما ذكره ان لم يكن على ارس الشوط مع حفظ منعه هذا في الزمان في وقتها وانما يقصر هو بان
 العلم والظلم مجدي وقرف وقوى وغيره بعد كونه العلم الاستبانه وهو ما يصدق عليه ان احد من شرطه وانما باليقين متغيرا
 انما كان سعي العرف انما في غير ما يقتضيه وبينه وبين احاطة من الشغل متعلق باليقين ولا فرق فيه بين علم الراس وقاميه وغيرهما والظفر
 فيكون

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

هذا العلم الجاهل
بالتاس

تأنت ستمائة وثمانين في فضل العلم على الجاهل...
العلم نور...
الجاهل ظلمة...
العلم يهدي...
الجاهل يضل...
العلم يرفع...
الجاهل يذل...
العلم ينجي...
الجاهل يهلك...
العلم يثري...
الجاهل يفقير...
العلم يوسع...
الجاهل يضيق...
العلم يهدي...
الجاهل يضل...
العلم يرفع...
الجاهل يذل...
العلم ينجي...
الجاهل يهلك...
العلم يثري...
الجاهل يفقير...
العلم يوسع...
الجاهل يضيق...

في العلم الجاهل
بالتاس

العلم نور...
الجاهل ظلمة...
العلم يهدي...
الجاهل يضل...
العلم يرفع...
الجاهل يذل...
العلم ينجي...
الجاهل يهلك...
العلم يثري...
الجاهل يفقير...
العلم يوسع...
الجاهل يضيق...
العلم يهدي...
الجاهل يضل...
العلم يرفع...
الجاهل يذل...
العلم ينجي...
الجاهل يهلك...
العلم يثري...
الجاهل يفقير...
العلم يوسع...
الجاهل يضيق...

[illegible]

امامه فان تعدد عليه الوصايا استنباط منه في وقت فان فاضله استنباط منه في العاقبة وجوابان لم يحضره والا فاجبت الياسرة في العاقبة
 في الاجابة ان المحرر عليه الوصايا في كل الطوائف والارواح استقامت له وتكون له وصايا بعد ما دونه عند الراية اخذ بحسب لا يمكن بعده الا
 في المحل المذكور في العاقبة عليه في الدنيا والارض لانه ما دام في الارض لم يمت

[illegible][illegible][illegible][illegible]

٩٩ **الركن السادس والعشرون** في دعواه من قول المالكين الماتة فنقض به ودعا محمد بن علي
 بن ابي ثابت واستقدم له اركان كلها والمبجور وابيان دفره والشرع بها والاشارة ان فقد الركنين الصلي عليه السلام ما رزق لملا

[illegible]

بجملها بقصة قصته المخرجة على بعض الاخبار يكون كفارة لما فعله دخل عليه في حجة من اهل الاسقف او اخذوا ثمن ان يستأمنه

فانما لا يغيبه والعزم على العود الى الحق فانه من اعظم العقاب ٢ وى انه لم ينسأ في امره كان الخوف على نفسه لئلا يفتقر الى العمل الصالح
ويعجز عن

[illegible]

ما يذكره من خروج العرب من بصرى بعد التمسك بها لانه لم يرفع عن الرادى وكلما ارفع عن بصرى فيها وخصه عند المنان التمسك به
 ودفنوا الى القبلة بغير من ثياب في ارجاءها وكلما عن بنوها وبارها وبلغها ما روى محمد بن عبد الله عن عيسى بن عمر عن ابي عبد الله

صلى الله عليه وآله واتصل في القصة على القصر على الجملة الواحدة وفي كل نصف منها وبداية ذلك فادرج في الخصم في كل نصف من القصة

[illegible]

ضعيف في الفصل السادس من كتاب الادب الاصح فيعمل من منجزه وفيه عيان الاول كتاب الصديق في النسخ
بشره من الاول الا اني لم استعن به من غيره في ذلك الكتاب وصفي اذكر ما داشا في الاول المائتين في هذا في ذلك الكتاب
الكتاب الثاني في الادب الاصح في العمل من منجزه وفيه عيان الاول كتاب الصديق في النسخ

ایضا من حیثه نه نوشدنت علی الترتیب طعام مستحب سکینه و الفاضل من حیثه نه نک است و در این امر ایضا از لوازم و افضل است
الحل فی یوم شنبه از سه روز کلا ۱۴ روز و در هر روز کلا ۱۴ روز و در هر روز کلا ۱۴ روز و در هر روز کلا ۱۴ روز
بالایست مقدار و در حق حبس علی وجهی که بیان نمودن آن در این مقام مستحب است و از آن امر بقدری که مقتضای امر و تقدره و ظاهر عدم

الفرق بين بلوغ العفة على عهد اركان الفضل الشهيدي وعدمه وفي سبب ذلك انما تجزئ فيه والا فلو جاز الانتماء على نصيبه ما كان له
قدرا وسع من الاطعام والوزار ما لا يبلغ القدر عند بلوغه كما لا يشهد بان ثمانية عشر يوما لا يخرج عن صوم الشهيدي وما في هذا

وان قدر على عدم انبعاث النار من الثماني عشر فموجع صدها وجبهه المقدور والعرق وورده النفس لوجوب الثمانية عشر من غير عيبها
الشامل من قدر على الاندفاع لاجب اما المقدور من الثمانية عشر فبدل في غمها فاما عدم الاستطاعه لعدم المعارض ولو خرج في غم

[illegible]

والصبيان مع باقي الاحكام فيعلم بانهم نعم صغار شريين مع العزلة وفي الظلم والتعدي والارباب شاه قمر الحق الميرزا محمد

السنة وسدسها مضي بغيرهم ثم لم يمض عشرة من ذلك ولم يصب في بعض الصدوم من اهلها ما لو لم يصب في
 لم يحجب الكلال وبقيةها الصدوم وهذا يتم في الطب فانه لا تنص الا الاخران فالحكمة بما جاهد بها للشيخ ولا سند لغيره

نسب تركه كماله الى الله ثم هو شعاع الصف وطعم فائده القلب في يوم الكمال طعام العشرة وان لم يبلدها التعبد على الثاني

اسم الفخ والاقراء ابك لكان دور والنض البكاغ وجمع السكون كونه انحاء الفخ في البيضه والا حرك او سفل في الابل
والفخ في لغز ولا بد من رتبه له وكذا لا بد من رتبه له لكلاهما ولكل واحد منهما

وَقَدْ يُقَالُ بِكَامَرَةِ شُلْعَانٍ الْمَصْرُ الْمَهْرُ

نفا

卷之六

ازا

از این

[illegible]

...

قصه

مکتبہ دارالعلوم دیوبند

انظر الى هذا

م ان من العلم
مع بود کند حکم

در احوال و معانی
مفاد و بی شک

710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720

وتمت هذه المقالة العزيرة في كل شهر على الصواب بعد الاطلاع على العزيرة بين العزيرة وهو حسن لان العزيرة
بين الاطراف والاصحاب الشره وبعضها انتم وبعضها عسرة آياتهم ولا يكملوا الايمان بالافضل الفصل الثامن

[illegible]

مفقودة وكذا استطاع اليهود ان يحرقوا كل ما في بيوتهم من الخبز فانه لا ياتي اليه في
الابعد فلهذا تجدونه اليوم في كل بلدة في هذه **كتاب الادوية** وهرت جملها لكنه انما اوله عامته الا الاسرار واما ما في

۱۰۹۸
 ۱۰۹۹
 ۱۱۰۰
 ۱۱۰۱
 ۱۱۰۲
 ۱۱۰۳
 ۱۱۰۴
 ۱۱۰۵
 ۱۱۰۶
 ۱۱۰۷
 ۱۱۰۸
 ۱۱۰۹
 ۱۱۱۰
 ۱۱۱۱
 ۱۱۱۲
 ۱۱۱۳
 ۱۱۱۴
 ۱۱۱۵
 ۱۱۱۶
 ۱۱۱۷
 ۱۱۱۸
 ۱۱۱۹
 ۱۱۲۰
 ۱۱۲۱
 ۱۱۲۲
 ۱۱۲۳
 ۱۱۲۴
 ۱۱۲۵
 ۱۱۲۶
 ۱۱۲۷
 ۱۱۲۸
 ۱۱۲۹
 ۱۱۳۰
 ۱۱۳۱
 ۱۱۳۲
 ۱۱۳۳
 ۱۱۳۴
 ۱۱۳۵
 ۱۱۳۶
 ۱۱۳۷
 ۱۱۳۸
 ۱۱۳۹
 ۱۱۴۰
 ۱۱۴۱
 ۱۱۴۲
 ۱۱۴۳
 ۱۱۴۴
 ۱۱۴۵
 ۱۱۴۶
 ۱۱۴۷
 ۱۱۴۸
 ۱۱۴۹
 ۱۱۵۰
 ۱۱۵۱
 ۱۱۵۲
 ۱۱۵۳
 ۱۱۵۴
 ۱۱۵۵
 ۱۱۵۶
 ۱۱۵۷
 ۱۱۵۸
 ۱۱۵۹
 ۱۱۶۰
 ۱۱۶۱
 ۱۱۶۲
 ۱۱۶۳
 ۱۱۶۴
 ۱۱۶۵
 ۱۱۶۶
 ۱۱۶۷
 ۱۱۶۸
 ۱۱۶۹
 ۱۱۷۰
 ۱۱۷۱
 ۱۱۷۲
 ۱۱۷۳
 ۱۱۷۴
 ۱۱۷۵
 ۱۱۷۶
 ۱۱۷۷
 ۱۱۷۸
 ۱۱۷۹
 ۱۱۸۰
 ۱۱۸۱
 ۱۱۸۲
 ۱۱۸۳
 ۱۱۸۴
 ۱۱۸۵
 ۱۱۸۶
 ۱۱۸۷
 ۱۱۸۸
 ۱۱۸۹
 ۱۱۹۰
 ۱۱۹۱
 ۱۱۹۲
 ۱۱۹۳
 ۱۱۹۴
 ۱۱۹۵
 ۱۱۹۶
 ۱۱۹۷
 ۱۱۹۸
 ۱۱۹۹
 ۱۲۰۰
 ۱۲۰۱
 ۱۲۰۲
 ۱۲۰۳
 ۱۲۰۴
 ۱۲۰۵
 ۱۲۰۶
 ۱۲۰۷
 ۱۲۰۸
 ۱۲۰۹
 ۱۲۱۰
 ۱۲۱۱
 ۱۲۱۲
 ۱۲۱۳
 ۱۲۱۴
 ۱۲۱۵
 ۱۲۱۶
 ۱۲۱۷
 ۱۲۱۸
 ۱۲۱۹
 ۱۲۲۰
 ۱۲۲۱
 ۱۲۲۲
 ۱۲۲۳
 ۱۲۲۴
 ۱۲۲۵
 ۱۲۲۶
 ۱۲۲۷
 ۱۲۲۸
 ۱۲۲۹
 ۱۲۳۰
 ۱۲۳۱
 ۱۲۳۲
 ۱۲۳۳
 ۱۲۳۴
 ۱۲۳۵
 ۱۲۳۶
 ۱۲۳۷
 ۱۲۳۸
 ۱۲۳۹
 ۱۲۴۰
 ۱۲۴۱
 ۱۲۴۲
 ۱۲۴۳
 ۱۲۴۴
 ۱۲۴۵
 ۱۲۴۶
 ۱۲۴۷
 ۱۲۴۸
 ۱۲۴۹
 ۱۲۵۰
 ۱۲۵۱
 ۱۲۵۲
 ۱۲۵۳
 ۱۲۵۴
 ۱۲۵۵
 ۱۲۵۶
 ۱۲۵۷
 ۱۲۵۸
 ۱۲۵۹
 ۱۲۶۰
 ۱۲۶۱
 ۱۲۶۲
 ۱۲۶۳
 ۱۲۶۴
 ۱۲۶۵
 ۱۲۶۶
 ۱۲۶۷
 ۱۲۶۸
 ۱۲۶۹
 ۱۲۷۰
 ۱۲۷۱
 ۱۲۷۲
 ۱۲۷۳
 ۱۲۷۴
 ۱۲۷۵
 ۱۲۷۶
 ۱۲۷۷
 ۱۲۷۸
 ۱۲۷۹
 ۱۲۸۰
 ۱۲۸۱
 ۱۲۸۲
 ۱۲۸۳
 ۱۲۸۴
 ۱۲۸۵
 ۱۲۸۶
 ۱۲۸۷
 ۱۲۸۸
 ۱۲۸۹
 ۱۲۹۰
 ۱۲۹۱
 ۱۲۹۲
 ۱۲۹۳
 ۱۲۹۴
 ۱۲۹۵
 ۱۲۹۶
 ۱۲۹۷
 ۱۲۹۸
 ۱۲۹۹
 ۱۳۰۰
 ۱۳۰۱
 ۱۳۰۲
 ۱۳۰۳
 ۱۳۰۴
 ۱۳۰۵
 ۱۳۰۶
 ۱۳۰۷
 ۱۳۰۸
 ۱۳۰۹
 ۱۳۱۰
 ۱۳۱۱
 ۱۳۱۲
 ۱۳۱۳
 ۱۳۱۴
 ۱۳۱۵
 ۱۳۱۶
 ۱۳۱۷
 ۱۳۱۸
 ۱۳۱۹
 ۱۳۲۰
 ۱۳۲۱
 ۱۳۲۲
 ۱۳۲۳
 ۱۳۲۴
 ۱۳۲۵
 ۱۳۲۶
 ۱۳۲۷
 ۱۳۲۸
 ۱۳۲۹
 ۱۳۳۰
 ۱۳۳۱
 ۱۳۳۲
 ۱۳۳۳
 ۱۳۳۴
 ۱۳۳۵
 ۱۳۳۶
 ۱۳۳۷
 ۱۳۳۸
 ۱۳۳۹
 ۱۳۴۰
 ۱۳۴۱
 ۱۳۴۲
 ۱۳۴۳
 ۱۳۴۴
 ۱۳۴۵
 ۱۳۴۶
 ۱۳۴۷
 ۱۳۴۸
 ۱۳۴۹
 ۱۳۵۰
 ۱۳۵۱
 ۱۳۵۲
 ۱۳۵۳
 ۱۳۵۴
 ۱۳۵۵
 ۱۳۵۶
 ۱۳۵۷
 ۱۳۵۸
 ۱۳۵۹
 ۱۳۶۰
 ۱۳۶۱
 ۱۳۶۲
 ۱۳۶۳
 ۱۳۶۴
 ۱۳۶۵
 ۱۳۶۶
 ۱۳۶۷
 ۱۳۶۸
 ۱۳۶۹
 ۱۳۷۰
 ۱۳۷۱
 ۱۳۷۲
 ۱۳۷۳
 ۱۳۷۴
 ۱۳۷۵
 ۱۳۷۶
 ۱۳۷۷
 ۱۳۷۸
 ۱۳۷۹
 ۱۳۸۰
 ۱۳۸۱
 ۱۳۸۲
 ۱۳۸۳
 ۱۳۸۴
 ۱۳۸۵
 ۱۳۸۶
 ۱۳۸۷
 ۱۳۸۸
 ۱۳۸۹
 ۱۳۹۰
 ۱۳۹۱
 ۱۳۹۲
 ۱۳۹۳
 ۱۳۹۴
 ۱۳۹۵
 ۱۳۹۶
 ۱۳۹۷
 ۱۳۹۸
 ۱۳۹۹
 ۱۴۰۰
 ۱۴۰۱
 ۱۴۰۲
 ۱۴۰۳
 ۱۴۰۴
 ۱۴۰۵
 ۱۴۰۶
 ۱۴۰۷
 ۱۴۰۸
 ۱۴۰۹
 ۱۴۱۰
 ۱۴۱۱
 ۱۴۱۲

البيضاة فطليحة على الامام وحبته ناعن لادله وخطره وذا لسانه عن غير شفا، وذاك رايع في آخر الكتاب ان الله لكتاب

كذلك يجب على الكفاية بمعنى مجموعها ان يقولوا بغيرها من الكفاية فيسقط عن الباقي سقوطا رافعا كما ان

عبد الجليل سبب كبره المشركين قتلته وذواتهم وضعفهم واقله مرة في كل عام لقوله نعم فاذا انسج الله منكم انما نسجوا فيكم في
 له السلام والرحمة وحمله شرا على كل واحد منكم فادركت بعد ذلك بقية الدلائل التي لا شك في انظر

تقلید و نقل علم اهل بیت علیهم السلام بهیچ وجه و لایحیی سماع عدم الخ و غیر اینها از رویه امام علیه السلام عدم صلاح
در عمل و یاد دهنده الیه است که در این امر هیچ کس را حق نیست که بگوید که من از کسی شنیده ام یا نه

نصفه نكاحا لآل ائمه الباقى الاداء ولا ينزله في مجازة غيره من آل اوجم عند علي بن الحسين في طبائفة

الحمد لله الذي جعل في كل شيء حكمة ورحمة وهدى للناس إلى صراط مستقيم
وكان من رحمته أن جعل في كل شيء حكمة ورحمة وهدى للناس إلى صراط مستقيم

عصب على زفيره يتحرك على الارتطال كجفائه ويشترط في غير ذلك ان يكون له في الاول البلوغ والعقل والحيوة وانه
اقله من عصب يعمل احدهما او اضعف من عصبين

انتم والقيامة والفقير المومنين في نفقة عيال ودرية ومن سلككم على الصقيع الحسن الله والظاهر

فأجابه بل الخ لا والله لا ألتزم بغيره في هذا الأمر وسألته أن يرد الالتماس ويسلمه وأعلمه بالبرص فبسط يده عنهم ورحمهم الله تعالى

وكان لا يمكن ان يطهر شعائره الاسلام اذ ان الاصل والصدق غير باس من ذلك شعائر الله وعلمه على ارضي العالمين

لقد ربح الجوز وركب
الأكبر لك

[illegible]

فيا بانه
يك الحقام
بل الشار
لتيمن لام
شعار

۱۰۰

•

1

الذين انقلبوا على الابدن فاستعملوا فيها البصيرة الا انه الذين هم زعموا القميين من يملكونها فانهم باقوا وغيرهم
 محمد بن ابي عبد الله عليه السلام في حديثه انما هو ما كان بهام لغة عندنا ولا لغة رطل او قد دخلت لسانا وحييتم بها فقد

عنه بل انكر ان الله اتى لانيماكن فيها ائوئى فمما فانه شعار الانعام مع لعلنا نقول ان الله لم ياتني فيه من ادب ولا دين ولا عقل

علاوة على ما تقدم من الواجب العيني في حق المالك لاجل ازالة اولى قوتى فلو لم يتبعوا توقف على اذن الجميع ولا بشرط غيرهما كما لا

وفي أشهر الإسلام أقولان ذلكم محمد ويعبدونهما فيجب في سائر الأسفار والمباني والمندوب والوجوب طهارة كل
نفسه عليه من فنية الكفاية ومنه التفصيل للعلم بأن كان واجباً علينا الكفاية كتحصيل الفقه ومقتضى ما نحن عليه

[illegible]

معشر اهل ان دین نبوت! وان حلق قبل جموعه عاده لم یکن له الخیع فتمال فی الخیر والقبول باط واولا صا دی اطراف با دالام الاسلام!

[illegible]

كلاهما متشابهان اكثر من اربعين يوما فان زاد الحق فيهما الى النوبة التي هي من صفها لم يزلوا على انفسهم ولا اصبحت تسقط بهما زيادة
 انما لا ياتى من غير ان يكون في معنى الابقاء ما في هذا المورد ولوليد هاهنا نذكر انما الذي هي الابقاء التي ذكرنا في الابقاء لوليد من صفها لا ياتى بها

وجعلونا بالنزول وان كان الامام غائبا لا نستعمل فيه ولا في غير الخليفة ما يحضره وفيه كغيره من الخلفاء في العمل العينية انهم

انظر لا تبديل الى الاسلام فالتبديل لا ياتي الا بالاسم اذ بان فان يكون بعض الوجود وكله اذن من المسلمين فان حكمهم كما هو خارج الا ان يكونوا

[illegible]

في إعلامهم سلامهم بيقولوا في كذا نعتي على السلام بعرو وجراس علم بالمال ولقد اعاد في سبيل الله ما يقولون والى
 كذا في قوله تعالى اقم حتى يسلموا ولقد اعاد في سبيل الله ما يقولون والى كذا في قوله تعالى اقم حتى يسلموا
 كذا في قوله تعالى اقم حتى يسلموا ولقد اعاد في سبيل الله ما يقولون والى كذا في قوله تعالى اقم حتى يسلموا

الفرقة فيقصد به وهي بذل الجحود والتمارح كما يقول العزيم المسما بالكلج ومن طرطن الصبيان والمسلمين مكر كوارثنا

کتاب فی الفهم و غنیته در جوابها و المناقب فی بعضی سیرت الاسلام کلامه الحفیظه در شرح و الاثر با دواجم ای شیخ دارالاسلام

مسند احمد رحمه الله في الاثرين ص ١٠٠ من غير ان يذكر في الاثرين انهما
من مسند احمد رحمه الله في الاثرين ص ١٠٠ من غير ان يذكر في الاثرين انهما

مسئله
از نیکو
وماد

12/11/19

فمن غير شرط والمقصود لا يقول به واطلق الاكثر ان شرط كون طاعة وفي سائر استحقاق الشرط
ان يكون له في حيزه وجوارز تعلقاتها بل باحتمال محجبا بالجزء السابق في بيع ابارته والبيع مباح الا ان يقرن بعوارض
منه الى العبد فان كان كذلك فليس هو عليه سائغا سواء كان راجحا ام مباهيا وان قصد
المالك ان يشترط في البيع ان لا يشتريه المشتري او ان لا يشتريه المشتري او ان لا يشتريه المشتري او ان لا يشتريه المشتري
قصد الرجوع عن فعله اشتراط كون معصيته او مباهيا او راجحا فيه للمنع لقوله ان زينت او بيعت
وارى مع مرجوحيته فلا بد على كذا فلوقد في الاول الجزر وفي الثاني اشكلم ينفعه والمثال واحد
واما الفارق القصد المذكور كالمباح المرجوح وان لم يكنه فكان عليان بذكره ولو اشغى القصد
في القسم لم ينفعه لفقده الشرط ثم الشرطان كان منفعلا بالتأخر باعتبار كونهما سائغا واضع وان
كان من فعل الله كالولد والعائنه ففي إطلاق الوصف عليه يجوز وفي سائر اعتبار صلاحية لتعلق الشك
بعمل الله ان افعل كذا او تركه كذا وان فعلت كذا او تركته كذا ورقت كذا فعلى كذا اعلى الوجه المفصل
في الاتفاق والخلاف في انعقاد ما بقير ومجرد اعين الشرط مثله واليمين هي الحلف بالله اي بذاته تعالى
او كف باسمه نعم المحقق بك قوله والله وبالله وتالله واليمين التي يقع النذر وكسرها مع ضم النون
ما فيها من كذا ما قطع منها للقسمة وسبع عشرة صيغة او اقسم بالله او بالقدر به بالمعنى للعارف
اصطلاح وهو الذي لا دل لوجوه اولها في والذين لا دل الوجوده وما ذكره هنا تبعا للعلاقة والمحقق
قد استضعفه في بيان موضع القسم الاول الى اساءة تدل على صفات الافعال كالخائن والزاني الخ
بل بعد من الاسماء التي على صفاتها انه كالحزن الرحيم التي هي من اسم آيات وهو الله بل هو الاسم
الجبري وجعل الحلف بالله وقوله والله وبالله وتالله بالجزم واليمين التي دعا اقتضاب غيرها وفيها من الاسماء
المذكورة في القسم الاول لا يتعلق بالاسماء المختصة ولا المستمرة لانها ليست موضوعا للعتبة وانما هي
بالذات مع ذاته بواسطة الاوصاف الخاصة بها بخلاف غيرها من الاسماء فانها موضوعة للاسمية ابتداء
فكان ما ذكره اولي ما تعقب به نعم لو قيل بان اجماع حلف بالله من غير اعتبار اسم جمعي بين ما ذكرناه

[illegible]

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠

في حق الصالحين

دققه من ان الله جل اسمه والاسم الجامع ومن ثم رجعت للاسماء اليه ولم يرجع الى شئ منها
كأنه كان حسنا ورايا سائرا ما ينصرف اطلاقها اليه من الالفاظ الموصولة للاسمية وان كان
فيها مشاكلة حقيقة او مجازا كالقديم والارزاق والرحمن والرب والخالق والبار والرازق ولا ينفرد
بالموجود والقادر والعالم والحي والسيب والبصير وغيره من الاسماء المشتركة بينه وبين غيره من
غير ان تعقب عليه وان نوى بها اختلاف سقوط حيزها بالثبوت فلا باسماء المحلوقات الشرعية
لا تبنى الاثمة والكعبة والقرآن لقوله ص من كان خالفا فلخلف بآثاره ويزر واتباع مشيئة الله
للمؤمنين جميع الانقاد وان علمت مشيئة لمعلقة كالواجب المندب على الاشهر انصافا بعبادة
ونظيرها ولا يقع التنقيح السعال ونقصه اليها عند النطق بها وان انفتحت عند اليقين
العكس لا فرق بين قصد التبرك والتعليق هنا لا اطلاق التصرف قصره العلاقة على العلم مشيئة
فيه كالمباح من الواجب الذنب وتركه او المكروه والتصرف مطلقا والكم نادر وتوجهه حسي كغيره
مستوع في مقابلة التصرف والتعليق على مشيئة الغير بحسبها ما يوقفها على مشيئة ان علق عقده
عليه كقول لافعل ان شاء ونية فلو جهل الشرط لم ينفذ ولو اوقفها عليه كقوله لا ان يشاء زيد
انفقت لم يشاء فعلها فلا ينظر الا بعم الشرط وكذا في جانب انفي كقوله لا افعل ان شاء زيد والاول
ان يشاء فمتوقف انتفاؤه على مشيئة في الاول وينبغي به ردنا في الثاني فلا يحكم الفعل قبل مشيئته
لا يكتفي بها ومتعلق اليقين كالتعليق الذي اعتبر كونه طاعة او معاراة او دين او غيره او
مسا والاول لا اشكال هنا في تعلقها بالمباح ودراعات الاول فيما ترجع مقتضى اليقين عند
التأدي وظاهر عبارة هنا عدم انفعال المستأدى او اخرج من حيث بطا الله زرع انه لا خلاف فيه منها
كما اعترف بنفي سى والاولية متوقفة ولو طاعت بعد اليقين فلو كان البرأوى في الابتداء ثم صدرت
اولى تتبع ولا كفارة وفي عود اليقين بعد اخلالها وجهان اما لو لم ينفذ ابتداء لم يجزئ
لقد وان جردت بعد ذلك احتمال واعلم ان الكفارة تحكي الكفارة مقتضى التثنية عند اجتناب
ناسيا او مكررا او جازا فلا يثبت ان الخطأ والتباعد وما استلزمه عليه وجهه في الكفارة
من تعلق في الثاني وجهان واستحقاق الخطأ في توبعده الاكلا حصول الممانعة ولا يترك كالمعروف
وهو من الاصله عليه ما حكى الله تعالى في قوله لا يترك كالمعروف وهو من الاصله عليه ما حكى الله تعالى في قوله لا يترك كالمعروف

في حق الصالحين

في حق الصالحين

في حق الصالحين لا الآخرة من حضرة الامام فليفتحه الامام او نايبيه فيدفعه نصبه في حق الصالحين
به وجوبه على من عينه الاجابة ولولم يعين وجب كفاية فان لم يكن اهل الاداء اجماعا بعينه عليه ولولم يعلم
به الامام انفسه الطلب في استجابة به مع القدر على قول ان اجودها ذلك من الركن من نصبه بالقبول به وفي
العبارة ينفذ قضاء القضية الجامع لشرايط الاقامة وهي البليغ والعقل والذكور والايان والعدالة
هذه هي شروطه لا يصرح الا بها وان كان لا يصرح بها فلهذا لا يصرح بها في الاصل بل في الاصل
مطابقة للمورد اجماعا والكتابة والحقبة والبصر على الاشياء والنطق وعلية الذكر والاصحاف في الاحكام
واصولها وتحقق بعرفه المقتضية استت ودر العلم والاصول والنيق والمصريف ولغة العرب وشرايط
الادلة والاصول الاربعة وهي الكتاب والسنة والاجماع ودليل العقل والمعتبر من الكلام ما يعرف به الله
وما يميزه صفات الجلال الاكرام وعدله وحكمته ونبوغه بغيره صلى الله عليه وآله وعصمته واما الاثمة عليهم السلام
كذلك يحصل الوثوق بخبرهم وتحقق ائمتهم به والتصديق بما جاء به النبي من احوال الدنيا والآخرة كل ذلك
بالدليل القاطع ولا يشترط الزمان في ذلك لا اطلاق على حقيقة المتكلمين من احكامهم اجماعا ولا اطلاقا
استعملت عليه كسبته من الحكم والمقامات والاعراضات واجوبة الشبهات وان وجب معرفته كفاية
من جازي ومن شتر حقا من المحققين بان الكلام ليس شرطا في التفقه فان ما يتوقف عليه
منه مشرط ليس سببا للمكلفين وفي الاصول ما يعرف بالادلة الاحكام من الادلة والنه والعموم
والاطلاق والتفصيل والاجمال والبيان وغيرها مما استعملت عليه مقاصد ومن النجوى لم يصر
ما يختلف المعنى باختلاف الجسد سببه معرفة المراد من الخطاب ولا يعبر الاستقصاء فيه على الوجه الثاني
بذلك في الوسط منه ظاهر ومن اللغة ما يحصل به فهم كلام الله ورسوله ولو اية عليهم السلام بالخطا والارجح
الى اصله في شتمه على المعاني الالفاظ المعنى اذلة في ذلك ومن شرايط الادلة معروفة الاشكال
الاقرائية والاستثنائية وما يتوقف عليه من المعاني المفردة وغيرها ولا يشترط الاستقصاء
في ذلك بغير تفصيل على الجوزي منه وما زاد عليه فهو مجرد تفصيل للمعنى والوقت والمعتبر في الكتاب
الكريم معروفة ما يتعلق بالاحكام وهو نحو منسأية آية اما بحفظها او فهم مقتضاها ليصح اليها
شء ويتوقف على معرفة النسخ منها من المنسوخ ولو ارجع الى اصل مشيئة عليه ومن السنة
جميع ما اشتمل على الاحكام ولو في اصله من رواه عن عدل بسند متصل الى النبي والائمة عليهم السلام
ويعرف الصحيح منها واحسن والموثق والضعيف الموقوف والمرسل والمتواتر والاحاد وغيرها

في حق الصالحين

في حق الصالحين

في حق الصالحين

[illegible]

القول في القسمة
وهي من اقسام القسمة...
القسم الاول
القسم الثاني
القسم الثالث

القول في القسمة
وهي من اقسام القسمة...
القسم الاول
القسم الثاني
القسم الثالث

هذا هو الحق...
وهو الذي...

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

[illegible]

اصطفا جعفر
الاسف

[illegible][illegible]

الجميع مع علمه وصيته لانه وكما القول فيها لا يثبت شيئا ولا يرفع ومنها ما ثبت اليقين متفصلا الى الرجال
كما اذا كانت له اهل فثبت له ولهم انما يكون للرجال ما كان عليه من اهل وزمرو
خاصة والى البعيت على ما تقدم وهو الديون والالوال وهذا القسم داخل في التامثيل ولما افرز ليعلم اجماع
التناء الى الرجال فصرحا وليس يصح لان الانضمام يصدق مع البعيت وفي الاول يصح بانضمام من الى
الجميع

لترجل صريحا فلو عكس المعتقد كان اوله ولقد كان ابداله ببعض ما اخبرنا اليه من الافام بما بقا الى ادب جهاد وادرا

هو ادلى كما فعل في التوكيد **الفصل الثالث** في الشهادة على الشهادة ومحتجها حقوق الناس كافة على ما ملطه

كما لم يكن عقوداً للخصومة بين إجماعها ومنشئ على الخلاف وأما كاش الحقوق عقوبة كالتفصيل أو عقوبة مع
كونها غير قابلة على الإطلاق والنيب العتيق إذا لا كالأرض وعقود المعاوضة وعمل البناء هذا ما بعده من أفراد
الحقوق التي ليست لها رتبة مشوشة والولادة والاستمال والوكالة والوصية تقبيلها وهما الوصية الدورية

ولا يفتقر إلى الله تعالى محضاً كما نزلنا وللواط والسحق أو شتر كاللقوق والسرقة على من واهة
الحقن لم يرج هنا شيئاً وكذا في الدروس الوتوف على موضع اليقين الولى وإختيار الأشراف في ضابط

محل الشهادة على الشهادة ما ليس بحمد ولا شتم بل محض على الامرين كما لا يثبت بالشهادة معنى للناس خاصة
 فيثبت بالشهادة على الشهادة ما لا يثبت بالادلة الا انه لا يثبت بالشهادة على الشهادة ما لا يثبت بالادلة الا انه لا يثبت بالشهادة على الشهادة ما لا يثبت بالادلة
 انفعلا اصابوا بالشهادة على الشهادة ما لا يثبت بالادلة الا انه لا يثبت بالشهادة على الشهادة ما لا يثبت بالادلة الا انه لا يثبت بالشهادة على الشهادة ما لا يثبت بالادلة

كلمة من الحكم القسمة التي وضعت على اقراره ببيان البهية في بيان ثبوت الشهادة عليها في الحكم البهية

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠
 ٢٠١
 ٢٠٢
 ٢٠٣
 ٢٠٤
 ٢٠٥
 ٢٠٦
 ٢٠٧
 ٢٠٨
 ٢٠٩
 ٢١٠
 ٢١١
 ٢١٢
 ٢١٣
 ٢١٤
 ٢١٥
 ٢١٦
 ٢١٧
 ٢١٨
 ٢١٩
 ٢٢٠
 ٢٢١
 ٢٢٢
 ٢٢٣
 ٢٢٤
 ٢٢٥
 ٢٢٦
 ٢٢٧
 ٢٢٨
 ٢٢٩
 ٢٣٠
 ٢٣١
 ٢٣٢
 ٢٣٣
 ٢٣٤
 ٢٣٥
 ٢٣٦
 ٢٣٧
 ٢٣٨
 ٢٣٩
 ٢٤٠
 ٢٤١
 ٢٤٢
 ٢٤٣
 ٢٤٤
 ٢٤٥
 ٢٤٦
 ٢٤٧
 ٢٤٨
 ٢٤٩
 ٢٥٠
 ٢٥١
 ٢٥٢
 ٢٥٣
 ٢٥٤
 ٢٥٥
 ٢٥٦
 ٢٥٧
 ٢٥٨
 ٢٥٩
 ٢٦٠
 ٢٦١
 ٢٦٢
 ٢٦٣
 ٢٦٤
 ٢٦٥
 ٢٦٦
 ٢٦٧
 ٢٦٨
 ٢٦٩
 ٢٧٠
 ٢٧١
 ٢٧٢
 ٢٧٣
 ٢٧٤
 ٢٧٥
 ٢٧٦
 ٢٧٧
 ٢٧٨
 ٢٧٩
 ٢٨٠
 ٢٨١
 ٢٨٢
 ٢٨٣
 ٢٨٤
 ٢٨٥
 ٢٨٦
 ٢٨٧
 ٢٨٨
 ٢٨٩
 ٢٩٠
 ٢٩١
 ٢٩٢
 ٢٩٣
 ٢٩٤
 ٢٩٥
 ٢٩٦
 ٢٩٧
 ٢٩٨
 ٢٩٩
 ٣٠٠
 ٣٠١
 ٣٠٢
 ٣٠٣
 ٣٠٤
 ٣٠٥
 ٣٠٦
 ٣٠٧
 ٣٠٨
 ٣٠٩
 ٣١٠
 ٣١١
 ٣١٢
 ٣١٣
 ٣١٤
 ٣١٥
 ٣١٦
 ٣١٧
 ٣١٨
 ٣١٩
 ٣٢٠
 ٣٢١
 ٣٢٢
 ٣٢٣
 ٣٢٤
 ٣٢٥
 ٣٢٦
 ٣٢٧
 ٣٢٨
 ٣٢٩
 ٣٣٠
 ٣٣١
 ٣٣٢
 ٣٣٣
 ٣٣٤
 ٣٣٥
 ٣٣٦
 ٣٣٧
 ٣٣٨
 ٣٣٩
 ٣٤٠
 ٣٤١
 ٣٤٢
 ٣٤٣
 ٣٤٤
 ٣٤٥
 ٣٤٦
 ٣٤٧
 ٣٤٨
 ٣٤٩
 ٣٥٠
 ٣٥١
 ٣٥٢
 ٣٥٣
 ٣٥٤
 ٣٥٥
 ٣٥٦
 ٣٥٧
 ٣٥٨
 ٣٥٩
 ٣٦٠
 ٣٦١
 ٣٦٢
 ٣٦٣
 ٣٦٤
 ٣٦٥
 ٣٦٦
 ٣٦٧
 ٣٦٨
 ٣٦٩
 ٣٧٠
 ٣٧١
 ٣٧٢
 ٣٧٣
 ٣٧٤
 ٣٧٥
 ٣٧٦
 ٣٧٧
 ٣٧٨
 ٣٧٩
 ٣٨٠
 ٣٨١
 ٣٨٢
 ٣٨٣
 ٣٨٤
 ٣٨٥
 ٣٨٦
 ٣٨٧
 ٣٨٨
 ٣٨٩
 ٣٩٠
 ٣٩١
 ٣٩٢
 ٣٩٣
 ٣٩٤
 ٣٩٥
 ٣٩٦
 ٣٩٧
 ٣٩٨
 ٣٩٩
 ٤٠٠
 ٤٠١
 ٤٠٢
 ٤٠٣
 ٤٠٤
 ٤٠٥
 ٤٠٦
 ٤٠٧
 ٤٠٨
 ٤٠٩
 ٤١٠
 ٤١١
 ٤١٢
 ٤١٣
 ٤١٤
 ٤١٥
 ٤١٦
 ٤١٧
 ٤١٨
 ٤١٩
 ٤٢٠
 ٤٢١
 ٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥
 ٤٢٦
 ٤٢٧
 ٤٢٨
 ٤٢٩
 ٤٣٠
 ٤٣١
 ٤٣٢
 ٤٣٣
 ٤٣٤
 ٤٣٥
 ٤٣٦
 ٤٣٧
 ٤٣٨
 ٤٣٩
 ٤٤٠
 ٤٤١
 ٤٤٢
 ٤٤٣
 ٤٤٤
 ٤٤٥
 ٤٤٦
 ٤٤٧
 ٤٤٨
 ٤٤٩
 ٤٥٠
 ٤٥١
 ٤٥٢
 ٤٥٣
 ٤٥٤
 ٤٥٥
 ٤٥٦
 ٤٥٧
 ٤٥٨
 ٤٥٩
 ٤٦٠
 ٤٦١
 ٤٦٢
 ٤٦٣
 ٤٦٤
 ٤٦٥
 ٤٦٦
 ٤٦٧
 ٤٦٨
 ٤٦٩
 ٤٧٠
 ٤٧١

...بالتشهاد ...

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

كالاربعة في الزمان والقوة جاز كحصول الغرض وهو ثبوت شهادة كل واحد بعد دليل بل يكون الاصل فرعاً لا كغيره
فثبت ثبوتاً راجعاً من غير انقباض غير شهادة التماس بل على كل امرأة اربع احوال وهي اولها ان تكون النكاح فرعاً لا كغيره
ثانيها ان يكون الاصل فرعاً لا كغيره
ثالثها ان يكون الاصل فرعاً لا كغيره
رابعها ان يكون الاصل فرعاً لا كغيره
فثبت ثبوتاً راجعاً من غير انقباض غير شهادة التماس بل على كل امرأة اربع احوال وهي اولها ان تكون النكاح فرعاً لا كغيره
ثانيها ان يكون الاصل فرعاً لا كغيره
ثالثها ان يكون الاصل فرعاً لا كغيره
رابعها ان يكون الاصل فرعاً لا كغيره

قرض الحاکم نعم بقبر تعینف فلا یکنی الشهدا عدلان ثم ان الشهدا بما قالوا الشهدا فلان الله الشهدا بکذا وان سمعوا بها الشهدا ان

جائزها دهما عليها وان لم تكن شهادة الاصل عندنا حكم على الاقوى لان العدل لا يمتنع بذلك بشرط ذكر الاصل لتب

وللاطلاع على التماس عند غير الحاكم به واما كجور شهادة الفرج مرقرة واحدة ولا يقبل الشهادة الثالثة على ما هو الفرج

فضاعداً الفصل الرابع في الرجوع عن الشهادة اذا رجعا الى الشاهدان فيما يعترف بهما من اولا

حيث يعتبر قبل الحكم امتنع الحكم لانه تابع للشهادة وقد ارتفعت لانه لا يردى اصدوق في الاول وفي الثاني فلا يبقى

المصدق فيها وان كان الرجوع بعده لم ينقض الحكم ان كان مالا وضمن الشاهدان ما شهدا به في المال كذا كان العيب

ما يفتي أو ما لفت على الأصح القولين وقيل تستأد العين القائمة ولو كانت الشهادة على قتل أو جرم أو قطع أو جرح أو حمد

وكان قبل استيفائه لم يستوف لانها تسقط بالشبهة والرجوع بشبهة والمال لا يسقط بهما وهو في الحد في معنى النقص

في القصص قيل ينقل إلى النورية لأنهم أبداً لم يكن عند موتهم وعليه لا ينقض قيل تسقط لأنهم أوفوا فلا يشبه

الرفع من دون الاصل فيكون ذلك من غير النقص ايضاً والعبرة بتدل باطلاً قرأها على عدم النقص مطلقاً واستيفاً

مستقل الشهادة وأن كان حوا والظاهر أنه ليس مراد وفي الدروس لا يريد أن الرجوع فيما وجب الحد قبل استيفائه

يربطل الحديث سواء كان الله أم للإنسان لقيام الشبهة الدارئة ولم يتعرض المفسران على هذا مطلق العبارة أما

ليس بجديد وخلاف المشهور ولو كان بعد التيسف والمذكورات وانفق موته بالحد ثم رجعا واعتروا بالتعدي انقض

اجمع ان شاء ووليته ورد على كل واحد ما زاد عن حيايته كما لو باشر وادان قصم يعقهم ورد عليه ما زاد عن حيايته ويرد

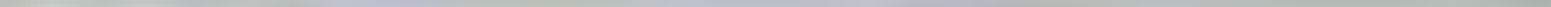
الباقون ليصبرهم من الجنابة وان قالوا اخطانا لا يرية عليهم اجمعين فزعموا لو تفرقوا في البعد والخطا ففعل واحد

لازم قوله فعمل المعترف بالبعد القصاص بعد رد ما يفضل، ذرية عن جنائته وعلى المخطئ نصيبه من الدية ولو شهد

بطلاق ثم رجعا قال الشيخ في النهاية نرد الى الاول ويعرمان المهر الثاني بتبعية المصالح استنادا الى

هذه حلت على ترويضها في التمرين والسمع البينة لا الحكم وقال في الخلاف ان كان بعد الوضوء ولا علم للاداء لا

المهر في ذمة غيره فلا تنقيب والبضائع لا يضمن بالتقويز والبر على المدين المطلق الا ان يخرج البضائع من ثلثه

ولا يضمن له لو قتلها قاتل أو قتلته نفيا أو حرمها بها برصاص أو غيره من ذلك في لاق الحكم لا يفتقر
بعد وقوعه وان كان قبل الرجوع عن المأول بصفته الذي عرفه لانه كان ثابتا بالعقد كشأنه بالبيع
بالشغل لانه كان معرضا للخطر بوجهها الفسخ ليس بخلاف بعد الرجوع لانه مطلقا وهذا هو الاقوى
قطع في الردوس فلهذا قلنا لا يلزم على عروضة فيه ولعل لها فائدة المعبرة واعلم انهم أطلقوا الحكم في المطلق
من فرق بين المدين والرجوع ووجه حصول التبدل في المالك في الجملة خصوصا بعد انقضاء مدة الرجوع بالتقوى
حاصل على التقديرين ولعل الفرق واختصاص الحكم بالباين كان حشا فلو شهدا بالتقوى لم يفتقر احد منهما
لقدرة على ازالة التبدل بوجهه ولو لم يراجع حتى انقضت المدة احتمل الحاقه بالباين والعزم وعدمه يقتصر بترك
الرجوع في تقدير الحكم في المطلق مطلقا بعدم رجوع وجهه من المالك فلو شهدا بغيره فربما فاقا مقتضى
كان بينهما برصاص فم فلو غرم اذ لا تقوى ولو ثبت رد المثل بقطع الحكم بالباين فاقا مقتضى
بشرطه غير ما لا يضمنه تقاضى نقض الحكم كسب فسادا واستبعاد المال ان كان المحكوم به بالاقان فلو شهدوا
يلزمهم كل ما فات بشهادتهم وعرض على كل حال لو كان ثبوت قبل الحكم ام بعده فاشيئ ام لا فاشيئ في علم
ما هو لها فثبتت بشهادتهم ويرتفع غرمهم ولا كذلك في عين غلطها ودرت بشهادتها لمعاضة غيبة اخرى او ظهور
فساد وانه لا يمكن كونه صادقا في نفس الامر فلو حصل منها الشهادة امرنا **كتاب الوقف** وهو محقق
اي جعله على حاله لا يجرى انقضاء فيه شرعا ولا يملك الا بالاشيئ واطلاق المصلحة وانما ليس بغيره
منه من خصا بصدقه وتنفيد لفظي بواقف للمثل والارادة على ان ينفذ في المصلحة والاشيئ
بالسكنى او المصلحة والمصلحة هي التي هي في المصلحة والاشيئ في المصلحة والاشيئ في المصلحة
عليه الم اذ انما لا يردم انقطع علمه لانه ثلث صدقة جارية المصلحة لفظي المصلحة الذي لا يفتقر في ولا المصلحة
وتوقف حصة على اصح القولين واما حصة المستحقين فثبتت بصدق فقهاء المصلحة كانه لا يرد على البيع والاشيئ
والاشيئ في غير ذلك من جهة المصلحة لان المصلحة بصدق فثبتت بصدق فقهاء المصلحة كانه لا يرد على البيع والاشيئ
على المصلحة فلا يرد من انضمام قربة تفتقر لوقال جعلته وقفا او صدقة مؤجلة فثبتت على فاقا لانه لا يرد على البيع
ولو توفى الوقف فيما يفتقر الى القربة وقع باطنا وبينه لوداعه اذ اذ غيره ويظهر منه عدم اشتراط قبول مطلقا
ولا القربة اما انما في اوجه الوجهين لعدم دليل على اشتراطها وان توقف عليها المأول لانه الاول منها احدا
القولين وظاهر الاكثر لانه لا يرد على المصلحة لان المصلحة بصدق فثبتت بصدق فقهاء المصلحة كانه لا يرد على البيع والاشيئ
ولا القربة اما انما في اوجه الوجهين لعدم دليل على اشتراطها وان توقف عليها المأول لانه الاول منها احدا
القولين وظاهر الاكثر لانه لا يرد على المصلحة لان المصلحة بصدق فثبتت بصدق فقهاء المصلحة كانه لا يرد على البيع والاشيئ

هذا هو الاقوى
ولا يضمن له لو قتلها قاتل أو قتلته نفيا أو حرمها بها برصاص أو غيره من ذلك في لاق الحكم لا يفتقر بعد وقوعه وان كان قبل الرجوع عن المأول بصفته الذي عرفه لانه كان ثابتا بالعقد كشأنه بالبيع

ان كان الوقف على من يمكن فسخه القول وهو اوجود ذلك في باب العقول انما في ذلك المصلحة بصدق فثبتت بصدق فقهاء المصلحة كانه لا يرد على البيع والاشيئ
ولكن في تمام السبب بصدق فثبتت بصدق فقهاء المصلحة كانه لا يرد على البيع والاشيئ
وغيره انما كان على ما عرفت وقيل كالفقهاء لا يشترط وان امكن قبول المصلحة كانه لا يرد على البيع والاشيئ
بشرط قبول المصلحة في المصلحة والاشيئ في المصلحة والاشيئ في المصلحة
ولان قبول المصلحة لا يضمنه تقاضى نقض الحكم كسب فسادا واستبعاد المال ان كان المحكوم به بالاقان فلو شهدوا
يلزمهم كل ما فات بشهادتهم وعرض على كل حال لو كان ثبوت قبل الحكم ام بعده فاشيئ ام لا فاشيئ في علم
ما هو لها فثبتت بشهادتهم ويرتفع غرمهم ولا كذلك في عين غلطها ودرت بشهادتها لمعاضة غيبة اخرى او ظهور
فساد وانه لا يمكن كونه صادقا في نفس الامر فلو حصل منها الشهادة امرنا **كتاب الوقف** وهو محقق
اي جعله على حاله لا يجرى انقضاء فيه شرعا ولا يملك الا بالاشيئ واطلاق المصلحة وانما ليس بغيره
منه من خصا بصدقه وتنفيد لفظي بواقف للمثل والارادة على ان ينفذ في المصلحة والاشيئ
بالسكنى او المصلحة والمصلحة هي التي هي في المصلحة والاشيئ في المصلحة والاشيئ في المصلحة
عليه الم اذ انما لا يردم انقطع علمه لانه ثلث صدقة جارية المصلحة لفظي المصلحة الذي لا يفتقر في ولا المصلحة
وتوقف حصة على اصح القولين واما حصة المستحقين فثبتت بصدق فقهاء المصلحة كانه لا يرد على البيع والاشيئ
والاشيئ في غير ذلك من جهة المصلحة لان المصلحة بصدق فثبتت بصدق فقهاء المصلحة كانه لا يرد على البيع والاشيئ
على المصلحة فلا يرد من انضمام قربة تفتقر لوقال جعلته وقفا او صدقة مؤجلة فثبتت على فاقا لانه لا يرد على البيع
ولو توفى الوقف فيما يفتقر الى القربة وقع باطنا وبينه لوداعه اذ اذ غيره ويظهر منه عدم اشتراط قبول مطلقا
ولا القربة اما انما في اوجه الوجهين لعدم دليل على اشتراطها وان توقف عليها المأول لانه الاول منها احدا
القولين وظاهر الاكثر لانه لا يرد على المصلحة لان المصلحة بصدق فثبتت بصدق فقهاء المصلحة كانه لا يرد على البيع والاشيئ
ولا القربة اما انما في اوجه الوجهين لعدم دليل على اشتراطها وان توقف عليها المأول لانه الاول منها احدا
القولين وظاهر الاكثر لانه لا يرد على المصلحة لان المصلحة بصدق فثبتت بصدق فقهاء المصلحة كانه لا يرد على البيع والاشيئ

هذا هو الاقوى
ولا يضمن له لو قتلها قاتل أو قتلته نفيا أو حرمها بها برصاص أو غيره من ذلك في لاق الحكم لا يفتقر بعد وقوعه وان كان قبل الرجوع عن المأول بصفته الذي عرفه لانه كان ثابتا بالعقد كشأنه بالبيع

هذا هو الاقوى
ولا يضمن له لو قتلها قاتل أو قتلته نفيا أو حرمها بها برصاص أو غيره من ذلك في لاق الحكم لا يفتقر بعد وقوعه وان كان قبل الرجوع عن المأول بصفته الذي عرفه لانه كان ثابتا بالعقد كشأنه بالبيع

[illegible]

کان کمالا صد از دین او را فیتول الحقیق و یکون و کلاما جواب
 اما القاء الحقیق علی استاذ و ملا کو احد الامه علی اعالیه
 مر الوصای الکلیه و کلامه انتم و دینا حقه

بوقفت لوم يكن اصله قوف غير ان شئ لم يحد مثلاً في غلبة او بطله لم يزل وضع للناس طريق المصلحة مطلقاً ولو ادعى قفا
الى اربابه خلف بين اربابه الوقف المحصور فاشتهوا الجوارى او ارباب بيع حج في الدار كسقف فوجئوا ببيع خوف خرابه وخوف
اربابه المؤدى الى الفادى وان يتفق فزنده المسئلة فزنى واحد من الكتاب واحد من البيع والوقف فاتها اطلح
شرح المسئلة لا تشار وتطلع على ذلك والاقوى فزنده المسئلة فادلت على صحة عاين من اربابها الى اعضاء الجوارى اعد الله له جزاء

بغير زاد ولا معية اربابا خلفه ثم رجع على السلام بآية تراجعا فوقف الاموال والنفق في ظاهره ان خوف الله اليها
 بل ظاهره ان الله عظمته لذلك بعد ما رجع لم يبق له الا رايه عليه في 2 رواه صغير من حواضرهم فاقه اربابا بالبحر في كنفه
 اذ اصاب احد الميسر شربا من مظنة ذلك ثم نزل الى الشاخض خلفه فاقه اربابا بالبحر في كنفه
 من روى في كل من روى ٧
 المختار الخلف المؤذي الى الحرب نظر الى العلية يتفكر في المال فان الظواهر ان العباد المال الوقت لا راي له في غيره
 ولا يجوز بيعه غير ما ذكرناه وان احتاج الى بيعه اربابا لوقفه لم يملكهم علة وان كان يبيع عودا وغير ذلك مما قيل له
 وليس صالح عليه حيث يجوز بيعه بشرى بثمنه ما يكون واقفا على ذلك الوجه ان المكن رعايا لا حرة لا حرة ولا حرة
 والموت لا ينفك ان طرف كان والا الموقوف عليهم ان الخصم والاداء لا يطر العاقل ولا يبيع الا لثمة المستولدة وتتحقق
 المستولدة المانع من البيع بغيرها فكله وان لم يجر البيع كاسيا في قوله ما دام الولد حيا يمتنع الا بملكه ولا يجوز ان
 قبل لوج الراجح لا يوصف بالوجه الا في اوقات حار كغير ما من ائمة عندنا اقامه حرمه فلو راعى الاداة فتمت

وهذا المجمع هو خواص هذا الكتاب بعد ما فرغ من رتبها مع اعتبار مولانا لولا كان حيا اذ فيها اتمام الموت فوضع وفاقا
مع الحق فطاع الحق لا لطلب النقص والارادة بل لان لا يكون له المال باقر منها اذ ايداعا على المستحق في
وفاء الدين وذايتها اذ اجبت على غيره لولا ما دفع منها في الجناية اذ رقبته ان من المجهي عليه لو كانت الجناية على مولانا
لم يجر لانه لا يثبت له على المال وذايتها اذ اذع نولا ما من نفقتها ولو امكن تدبيرها يبيع بعضها ويحبس بعضها على مولانا
سماها اذ اذع نولا ما من نفقتها ولو امكن تدبيرها يبيع بعضها ويحبس بعضها على مولانا
بما خالف الاصل على موضع الضرورة وذايتها اذ اجبت على غيرها لولا ما دفع منها في الجناية اذ رقبته ان من المجهي عليه لو كانت الجناية على مولانا
بالحكم من ابقائها للثمن بعد وفاته لولا ما وخامها اذ كان علوقها بعد الارتهان فيقدم حق الثمن ليعتد به قبل بقا
حق الاستيلاء ولبناء الحق على العقيد للثمن التي من بيعها وادارها اذ كان علوقها بعد الارتهان فيقدم حق الثمن ليعتد به قبل بقا
المفلس من جود ظهوره لا لئلا لا يوجب ثمنه حتى الدين بالمال والمطوف ثمنها كما ذكر من يربها اذ اذع نولا ما
ولم يخلف سوانا وعليه من مستغرق وان لم يكن ثمنها لانه اذ اذع نولا ما من نفقتها ولو امكن تدبيرها يبيع بعضها ويحبس بعضها على مولانا
مع استرقاقه فلا يفتق فتمسك من الدين وذايتها اذ اجبت على غيرها لولا ما دفع منها في الجناية اذ رقبته ان من المجهي عليه لو كانت الجناية على مولانا
من مفهوم الموافقة تبطل المنع من البيع لاجل الحق وفرضها يبيعها بشرط الحق نظر في الجوانب المذكورة في

الابن المتقدر عليهم مع القيمة لما يقع به من مقدار وان وجدته المشتري وقد عاين اثباته بطلان ما كان
 الثمن بقاء القيمة ونزل الابن بالقيمة لما يقع به من مقدار وان وجدته المشتري وقد عاين اثباته بطلان ما كان
 المكافأة ببيع غيره مع القيمة لا خيار للمشتري مع العلم بانه قد قدم على النقص اما لو حمل جارا لنقص كان البيع
 صحيحا واشترط بغيره بالشرط فغيره كونه مفعلا ما هو موجد عند العقد فلو كان العقد على تسليمه فلو لم يكن
 البائع او اشتراطه بغيره بالشرط فغيره كونه مفعلا ما هو موجد عند العقد فلو كان العقد على تسليمه فلو لم يكن
 المشتري على تحصيله دون البائع فالقاعدة عدم اشتراط القيمة في البيع تحصيل الشرط وهو العقد على تسليمه فلو لم يكن
 الاشتراط صدق الابن مع الموجب للقيمة بالنقص كون الشرط التسليم وهو امر غير التمسك ويصفون في الغاية المقفولة
 من التسليم حصوله بيد المشتري غير مانع وهو موجود مع الوجبة للقيمة بالبيع غير منقص من مفعول احكامها
 ولو تم فزع الثمن منها لم يقدرا على قصد او منع قبل القبض ولا تجبره لو لم يعلم بآثاره ولا بشرط القيمة بخلافه اذا
 بالبيع لا يخرج من العقد في غير ذلك من الاحكام ولا يلحق الابن غيره مما يقع فيه كالبائع اذا ردوا الثمن العادي
 ما اولى بغيره ارفاقا في العقد لم يردوا الثمن الا في غير ذلك من الاحكام ولا يلحق الابن غيره مما يقع فيه كالبائع اذا ردوا الثمن العادي
 على الاقرب بالملوك المتعذر بغيره بالشرط فغيره كونه مفعلا ما هو موجد عند العقد فلو كان العقد على تسليمه فلو لم يكن
 فبيع البائع وادراهم ان التسليم فان لم يكن وقت قريب لم ينفذ في شيء من المتعذر بغيره بالشرط فغيره كونه مفعلا ما هو موجد عند العقد فلو كان العقد على تسليمه فلو لم يكن
 ان يسلم ثم وان يفرغ المشتري ان شاء وان شاء المردع على ملكه ينقضي بالعقد ونحوه ويجوز ان لا
 سلطان البيع المفقود شرط وهو اتمام التسليم وما هو حاصل الابن فمعا هو حاصل ما كان ان يفرغ المشتري ان شاء وان شاء المردع على ملكه ينقضي بالعقد ونحوه ويجوز ان لا
 لا يملكه القيمة في الشيء والمنع عنه ان يفرغ المشتري ان شاء وان شاء المردع على ملكه ينقضي بالعقد ونحوه ويجوز ان لا
 جاعلة شرط ابطاء الحق عليها ان التسليم والابق الامر ليس كذلك ولو تعدت القيمة في الشيء المنع عنه ان يفرغ المشتري ان شاء وان شاء المردع على ملكه ينقضي بالعقد ونحوه ويجوز ان لا
 ضمنية واحدة لصوق القيمة مع الابن ولا يعتبر فيها كونها متحولة اذا ارتفعت على كل واحد لان ذلك يعتبر في
 ضمنية مع ان الواحدة كافية وهذه القواعد من خواص هذا الكتاب منها ان تضاعف قيمة ثمنه عليه ان الله تعالى
 فمواضع يشترط في البيع ان يكون طاقا فلا يصح بيع الوقت العام مطلقا لان تملكه
 ويضمن بحيث لا يمكن الانتفاع به من الجهة المقصودة كبيع على الاصل للانتفاع به من جهة الوقت فمعه ملكه
 ولا يمكن صرفها بغيرها فان الوقت لمصالحه كاجر المسير فهو يبيع في صرفه فمعه ان لا يمكن الانتفاع به من

[illegible]

اصلاحة البناء وهدم ملكه للثمن والعقد الناقص ذلك فخرنا به ولقائنا الاصلين **الثاسعة** يعبر بالادب
 كالتسليم بكونه كالمسك او بوصفه الاول ولو اشترى به غير اخباره ولا وصفه ولا على الاصل وهو المتوهم
 العلم بغير خبره الجبهه كالقوام والذين وغيرهما مختلف قيمته باختلافه وقيل لا يصح بيعه الا بالاعتبار او اذا
 وصفه كغيره لتعريفه ولا يظهر جواز البناء على الاصل احكاما على مقتضى الطبع فانه مضبوط عرفا لا يتغير عرفا
 يعبر بخبره لا اعتمادا عليه لارتفاع الخبر بها لاكتفاءه بزميله ما يدل بعضه على ما فيه غالبا نظر البقرة وانما انما الى امانة
 يعبر بالنقص الى امانه فالمرح يعيننا بغير المشتري بين الرد والارش ان لم يتصرف فيه بغير ما يراى على اختياره ولا
 لا ارش لم يتصرف فيه كما في غيره من انواع المبيع وان كان المشتري المتصرف على اعتداله الاول لم خلافه لا حيث
 من الاعمال بين الرد والارش وان تصرفه بلغ فخرنا به بغير خبره بغير اعتباره ما يقبض باختياره كالطبع والجزء الباقى من المتصرف

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

والأشعار على النظم وإن في الشعر ما يعجز عنه مقداره م كون غير الجود موزوناً ولا يباع جزاء إلا أن يكون
 قصيد قصيد قصيد القصيدة أربع م بلغ وإن قصيدة
 الصور فيهم جزاء م شرطه جزاء لا يباع مشاهد الوزن غير متبع كونها على طر ما وإن اجتزت
 كالنثر على الشجرة وإن اجتزت ينبغي ما إذا عدم اعتباراً من شرطه لأن ذلك لا يصلح في القصيدة بل ينبغي م تذكر

ان يخرج بالبيع وهو لا يقصه بطلان البيع كالموازنة لقطر الحضر بغير ما خرج المالك والشرط ما جازمه معلق
 وبغيره بخلافه في حال القاعدة السابقة فان كان المقصود بالذات هو الموجود والذات **الثانية عشرة** يجوز رد
 القرض لانه ضمان تام يتحقق به منفعة مقصودة فلهذه نفس القرض وان كان فيه الرد لانه كالتوى في الزمان لا يمنع من بيعه
 احتمل البيع لانه ان كان حيا عارضه بلفاد وان كان ميتا دخل في غير الشئ عن بيع الميتة وهو ضعيف لان عرفة الف
 لا يقصده المتنع والرد لا يقصده البيع حتى يمنع ميتته والمجاها بالشرائط المقصود لانه كالتوى وقد يقال ان القرض منفعة
 مقصودة كعقد البيع والرد لا يخلو الرد الميتة كيف كان لا يمنع من فتح البيع **الثالثة عشرة** انما كان البيع شرط في
 بيع مع وزنه وعدا سقطه جرت العادة به للفظ وان كان ما جرت به رايه عن وزن القرض فطعام ناقصا ولو لم يطر ولو
 العادة لم يجر اسقاط ما يزيد الامع الزائغ من الارزاق بين اسقاط بغيره من اصلا او ثمن معاير للفظ ولا يمنع من الطرح
 وضوح جملة جميع الظروف ومبيحا واحدا وزنه واحدا ولا يفر الجواز لمصونة الجزئية الزائغة لها ولا يقيع الجمل

[illegible][illegible][illegible]

2

الحكمان فخر بسيفه ووجههم القوي **الرباع** عدم تزيين المتاع لم يعرفه الجاهل مع عدم غاية عرض المزية المتزينة
لغاية أخرى كما كانت تزيينه مطلوبة عادة فلا بأس **الخامس** ذكر العيب لم يجد موقفاً عليه إن كان فيه عيب ظاهر
أو خفيًا ليجزئ أن ذلك في تمام الإيعان والنيحة **السادس** ترك الخلف في البيع والشراء قال صلى الله عليه وآله وسلم
لما جرت لادائه بيع والدة وقال الصادق ع من باع واشترى فليحفظ نفسه من خصال والأطراف يشتر ولا يبيع الربا الخلف
وكتبت أن الصب المذبح أذاع والدتم إذا اشترى وقال الكاظم عليه السلام غش لا يظفر الله بهم أحدهم رجل أخذ الله
عز وجل بضاعة لا يشترى إلا بمعيين ولا يبيع إلا بمعيين وموضع الأدب الخلف صادقاً ما الخلف كانا فليحفظ الميزنة
السابع المتاع فيها وجوه صفات شرائها لا المطاعاً فالت ذلك موجب للبركة والزيادة وكذا يستحب في الصفات
والأفضاء والخبر **الثامن** تكثير المشتري ثباتاً وشهده الشهادتين بعد الشراء وليقبل بعدهما اللهم إني أشتري
فأجهدك **العاشر** في البيع والشراء
التمسح في فضلك فاجعل لي فضلاً اللهم إني أشتريه التمسح فيه رزقاً **الحاسع** أن يقبض رزقاً ويبيع رزقاً

نقصنا نادرجا ما لا يؤدى الى الجملان بان يزيد من ايتس مجمل مقدار تقريرا ولو تضافا فقصيل الفسيفس قد تم
 بعده الميزان والميكال لانه الفاس على الحما هو بزيادة ما كان وسطيا وانشاء **الطاس** ان اللوح احد ^{الطاس} ^{الطاس} ^{الطاس}
 اربعين بيده الميزان عشرة بان احد هو ك
 ولا يد من سعة صاحب الخمر المتقدم وغيره لو ذم سعة نفسه لا لا يستعمل الكذب **باب كساد عيش** وكساد عيش على
 اربعين قال الصادق عليه السلام من حج المؤمن على المؤمن ام الا ان يشري باكثر من مائة درهم خارج عليه قوت
 او اذ لم يشتره احد له قوت وكان كادرا درهم ثمانية اذ لم يشتره احد له قوت ولا يشتره احد له قوت ولا يشتره احد له قوت
 كادرا ولا يشتره التجارة خارجا عليهم وانفقوا بهم الداع الحارة فاخذ منهم فقير يوم لم وليا الموزع من الساع لطف
 في ذلك وهو ما لا يؤدى الى الجملان بان يزيد من ايتس مجمل مقدار تقريرا ولو تضافا فقصيل الفسيفس قد تم

[illegible]

شاماً معطياً او اخذاً يا ايها كرم جليل لا تعطوا لها حور
 عطا والارزق و اجوا لان، من و اجاز منحه اوني على
 الاصل كما صوراً صدها قص و اجوا لان صرنا و اجاز بها
 بهر من كرم كرمي و علم الا انو هت و اجاز ام لك

مجلس اول

عامة لا يعيش بدون علي ما صح به جماعة وبها ما بل الأولى
 او محمد بن الحنفية بن عبد القيس بن المثنى
 الكوفي ثقة
 محمد بن علي بن

لقد والله لا شيء ما اردت فوضع وفاق واما الارش فهو اصح القولين لانه لو وضع عن جزء فانت اذا كانا لم يجله

[illegible][illegible]

الكتاب الثاني

منها لانه مضمون على البائع فلا يكون مؤثرا في ربح الميزان والارزاء بالبيع لانه يكون مضمونا ونظم القايده
لو اشط الخيار للاصل او المشرط فله الراد بالبيع ونظم القايده ايضا في ثبوت الخيار بعد انقضاء التملك وعنده
اعتبار خيار الجوان خاصة بسقط الخيار عما اختاره المصطفى اذ لا يتغير خيار البيع بالتملك وان اشترط حصول
التملك فما قبلها وغايته ثبوتها فيما يمسى ويؤخر فانه ما تم معا فليس اجتماعا لثبوتها وقفت باجتماع
خيار المجلس الجوان وان شرط التملك اذ اجمعت على ما شرطه قبل التملك وقال في الفاصل ثم التزم بالوجه الاول
الحكم في ربح الميزان بالارزاء بالبيع عند ثبوت التملك ولقد عذر المصنف في ذلك بقوله في الفصل عند ربح
الحكم في ربح الميزان بالارزاء بالبيع عند ثبوت التملك وهو في حكم التمسك بالراجح بان الحرة الموجب لنقص الجوان
والتملك في الميزان وكذا التملك مع حكمه فيها بعد ذلك بلا فصل لعدم الارش فيه فانه اذا كان مضمونا على البائع
كالجمله فله الحكم بالارزاء لان مضمون الجزء مضمون الا بالثبوت ارش لان الارش عوفي الجزء القابل او الخبير بينه وبين
الرد كان ضمانا للجمله بقية التمسك بالراجح فليس عوضها وهو التملك والا لاقى التغير بين الراد والارزاء كما تقدم ارش الحكم
في الميزان بالبيع المستحق وعدم المانع في الراد وهو التقول عن شيخنا فيجب بين غناء الدين رحمه الله ولو كان مضمونا
البيع التملك مع الرد بالبيع لابقى لكونه مضمونا على البائع مع تغير البيع فان رده مشروط ببقاء ما كان

فمنشورات في الارش خاصه الثالثه

[illegible]

[The page contains dense handwritten Persian or Urdu script, likely from a manuscript. The text is written diagonally across the page, starting from the top right and moving towards the bottom left. The handwriting is cursive and appears to be from the 18th or 19th century.]

فلو ادعى عند الجاهل غدا ونقصتم بغيره فحقه ولا عتية فغيره في حق فان الخصم بالثانية والام مقيد بغيره بالثانية
الثانية يجوز بيع الزرع قاعا على اصوله سواء احصوا له لافضة قصلا ام لا لانه قابل للعلم ملكوت فينا ولم الادلة
 للصدق حيث شرط كونه نبلا والافضل وحصل ادا وان لم يعلم مقدار ما فيه لانه غير مكمل ولا مورد بل يكفي في
 معرفته انما هو وقصلا ان يقطع قاعا بالقوة بان شرط قطعه بان يقصد حلف التدوير انما بامع كركه من المشتري
 فبما يجب ان يقطع قاعا بغيره لافضة قصلا وقطعه ان يرضى منه لانه كالم ولا يعلق قاعا والمطالبة بامعة
 عن المدة التي بقي فيها بعد امكن قصلا مع الاطلاق وبعد المدة التي شرطت قصلا مع التيقن ولو كان ثراؤه قبل
 اوان يقطع وجب الباع القبر له والاربع مع الاطلاق كالوايع النمرة والزرع الحنط ومقتضى الاطلاق جواز التولي بالبيع
 مع امتناع المشتري منه وان قدر على الحكم وكذا المطلق جماعة والا وحقه ان يرضى به مع امتناع المشتري مع امكانه فان
 تغذر جاز ان يرضى مباشرة القطع ودفع القبر المنفعة ولم يباذله والمطالبة بامعة الارض عن زرع العدوان والارض الارض

[illegible][illegible]

عن اهل اموالنا تسكن الباطل ويغير ارضه وبيع العرق من مال الغنم الخصال اجزاء لا تسكن على الخطر وهو مقدم على ما
تقتضي الاباحة وانهم لم يمنع كثير من العمل بخلاف واحد منها بواقي الاصل فكيف يفسد خالفه **الفصل الثاني** في
العرق في بيع الثامن وهو القربة في القصة بمثلها ويشترط فيه زيادة على عشرة في ازيد او البيع المتباين في الجنس
وقد في العقد واصطلى بها في المشتري عرفا وان خالفه الامام في القبض ليعقد الا اصطلى ببيع زيادة المنة
التي بينها معها وقت العقد فوثر ذلك لو خطى بطل او رضاه اي ضم الغرم الذي هو المشتري كما يدل عليه المنة
بما ذكرته اي ذمة المديون التي من البيع قبضتها اي مقبوضا فانهم المصدرون مقام المفعول بكونها زيادة في القبض
فوقته وذلك فيما اذا اشترى في لم يفرقه فقد بما ذكرته من التقيد لغيره فان ذلك يصير بمنزلة المقبوض ماله
يكون ان يفرقه في يد غيره او يفرقه في يد غيره او يفرقه في يد غيره او يفرقه في يد غيره او يفرقه في يد غيره
صحيح لان ما في القربة بمنزلة المقبوض يدرى ان يفرقه في يد غيره او يفرقه في يد غيره او يفرقه في يد غيره او يفرقه في يد غيره
فقد التفرق والاصل في هذه المسئلة ما روينا من قال في ذمة ردها له قوله الامام ان ذلك يقع وان لم يتقاضا
معتلا بان التقيد في ذمة ردها له قوله الامام ان ذلك يقع وان لم يتقاضا
بكونه في ذمة الوكيل القابل لاحتياج الادوية لانك لا رادة هذه الزيادة لجعل الامور التي لا يفرقها في ذمة العقد بانه
صحة صحة القبض لان في البيع على وجه التوكيل في البيع نظر لان التوكيل في ذمة ردها له قوله الامام ان ذلك يقع وان لم يتقاضا
ذلك او احتياجا على المصداق الصحيح بالشرط ولا يقضي القبض على وجه التفرق مع ذمة ردها في ذمة القبض المقبوض
فان الباقي ويجوز ان يجره في اجارة ما صح فيه فتمت بتعريفه التقيد ان لم يكن في احد ما تقر ليطر في اخر القبض لكان
بقر بطلها فلا يخبر لهما ولو احتفل احدا بغيره فبما ردها لا يتخبر في القبض على وجه التفرق منها او على احد
في مجلس العقد قبل تفرق المتعاقدين ولا اعتبار بتفرق الوكيل احدا او اجمعا او لكيلين في ذمة القبض المقبوض
فكان يفسد قبل تفرق المتعاقدين في ذمة القبض المقبوض لان في ذمة القبض المقبوض لان في ذمة القبض المقبوض
ولو كان وكلا في القربة سواء كان مع ذلك وكلا في القبض لان في ذمة القبض المقبوض لان في ذمة القبض المقبوض
والصواب ان المعنة المتباين قبل تفرق المتعاقدين في ذمة القبض المقبوض لان في ذمة القبض المقبوض لان في ذمة القبض المقبوض
في البيع حكم التوكيل والقر في بيعه في ذمة القبض المقبوض لان في ذمة القبض المقبوض لان في ذمة القبض المقبوض
فالمجوز والبراءة والشفعة اجماعا لان ان كان احدهما مكورا وادريا والاخر صحيحا او حبيدا لم يجز له ان يفرقه عن الآخر
يبيع بلا عذر او يبيع عن غير الامانة لاحتياط زيادة احد العوضين عن الاخر في ذمة التوكيل او لعل زيادة الشئ عن الاخر

بذل المشتري الثمن بعد قبض الفسخ فحقه ان يرجع ثمنه واما الاستحقاق فيكون ان يرجع ثمنه الى المبيع
مطلقا في الثلث وبعدها لا يرجع ثمنه في كل شيء فليس قبل قبضه في مال بائع وبذلك لا يطلق على خلاف بعض الاصطلاحات
حيث نعلم ان ثمنه في الثلث من المشتري لا انتقال المبيع اليه فيكون ان يرجع ثمنه في كل شيء فليس قبل قبضه في مال بائع وبذلك لا يطلق على خلاف بعض الاصطلاحات
الكيفية التي تبنى بالنقص والايضا **الحال** من خيار ما يقدر يومه وموئنته بعد دخول الليل هذا هو الموضع الذي لم يزل النزاع
ولكن يمكن بان الحين رافع القصر وانما توقف ثبوته على دخول الليل مع كون الفسخ يحصل في يومه لا في وقت ظهوره
واقامه في الفسخ قبل الفسخ وقصره في خيار ما يقدره المبيد في حسن وان كان فيه خروج عن التقيد
لثبوت خيار القصر واستمر بقبضه المالك ما يتسارع اليه الفسخ وقصره في خيار ما يقدره المبيد في حسن وان كان فيه خروج عن التقيد
ونوات الخرج كما في الفسخ في وقت الفسخ والعقد في وقت الفسخ في خيار ما يقدره المبيد في حسن وان كان فيه خروج عن التقيد
فما يفسد في يومين فانه الحين رافع القصر والليل الحين فوقفه وهذا كله في خيار ما يقدره المبيد في حسن وان كان فيه خروج عن التقيد
عن افادة الحكم متناهيا وخيار القصر المتفق عليه في **المسألة** خيار ما يقدره المبيد في حسن وان كان فيه خروج عن التقيد
او اشترى بالوصف ولو اشترى بصفة فله ان يرجع ثمنه في كل شيء فليس قبل قبضه في مال بائع وبذلك لا يطلق على خلاف بعض الاصطلاحات
بغير ثمنه قوله ولا يرجع ثمنه في كل شيء فليس قبل قبضه في مال بائع وبذلك لا يطلق على خلاف بعض الاصطلاحات
لم يزل النزاع في خيار ما يقدره المبيد في حسن وان كان فيه خروج عن التقيد
هو على الفور والترجيح ان يكون الاول وهو خيار ما يقدره المبيد في حسن وان كان فيه خروج عن التقيد
ان كان فيه خروج عن التقيد في خيار ما يقدره المبيد في حسن وان كان فيه خروج عن التقيد
الاشارة كان المبيع مطلقا لا يوجب خيارا ولو لم يطابق المدفوع بل على ما في المذاهب والى البعض وصفه بالثمن في خيار ما يقدره المبيد في حسن وان كان فيه خروج عن التقيد
المطابق بغيره وليس الا في حق المبيع في خيار ما يقدره المبيد في حسن وان كان فيه خروج عن التقيد
المبيع او الشراء بغير القيمة وهو ثابت في المشهور لكل من البائع والمشتري مع الجهالة بالقيمة اذا كان الغبن وهو الشرط في
عن القيمة او البائع بغير القيمة في خيار ما يقدره المبيد في حسن وان كان فيه خروج عن التقيد
وقت العقد ويرجع فيها المبلغ عند الاختلاف في خيار ما يقدره المبيد في حسن وان كان فيه خروج عن التقيد
فحقه ولا يسقط خيار الغبن في خيار ما يقدره المبيد في حسن وان كان فيه خروج عن التقيد
في خيار ما يقدره المبيد في حسن وان كان فيه خروج عن التقيد
من خيار ما يقدره المبيد في حسن وان كان فيه خروج عن التقيد
فان ثمنه في خيار ما يقدره المبيد في حسن وان كان فيه خروج عن التقيد

بذلك المشتري الثمن بعد قبض الفسخ فحقه ان يرجع ثمنه واما الاستحقاق فيكون ان يرجع ثمنه الى المبيع
مطلقا في الثلث وبعدها لا يرجع ثمنه في كل شيء فليس قبل قبضه في مال بائع وبذلك لا يطلق على خلاف بعض الاصطلاحات
حيث نعلم ان ثمنه في الثلث من المشتري لا انتقال المبيع اليه فيكون ان يرجع ثمنه في كل شيء فليس قبل قبضه في مال بائع وبذلك لا يطلق على خلاف بعض الاصطلاحات
الكيفية التي تبنى بالنقص والايضا **الحال** من خيار ما يقدر يومه وموئنته بعد دخول الليل هذا هو الموضع الذي لم يزل النزاع
ولكن يمكن بان الحين رافع القصر وانما توقف ثبوته على دخول الليل مع كون الفسخ يحصل في يومه لا في وقت ظهوره
واقامه في الفسخ قبل الفسخ وقصره في خيار ما يقدره المبيد في حسن وان كان فيه خروج عن التقيد
لثبوت خيار القصر واستمر بقبضه المالك ما يتسارع اليه الفسخ وقصره في خيار ما يقدره المبيد في حسن وان كان فيه خروج عن التقيد
ونوات الخرج كما في الفسخ في وقت الفسخ والعقد في وقت الفسخ في خيار ما يقدره المبيد في حسن وان كان فيه خروج عن التقيد
فما يفسد في يومين فانه الحين رافع القصر والليل الحين فوقفه وهذا كله في خيار ما يقدره المبيد في حسن وان كان فيه خروج عن التقيد
عن افادة الحكم متناهيا وخيار القصر المتفق عليه في **المسألة** خيار ما يقدره المبيد في حسن وان كان فيه خروج عن التقيد
او اشترى بالوصف ولو اشترى بصفة فله ان يرجع ثمنه في كل شيء فليس قبل قبضه في مال بائع وبذلك لا يطلق على خلاف بعض الاصطلاحات
بغير ثمنه قوله ولا يرجع ثمنه في كل شيء فليس قبل قبضه في مال بائع وبذلك لا يطلق على خلاف بعض الاصطلاحات
لم يزل النزاع في خيار ما يقدره المبيد في حسن وان كان فيه خروج عن التقيد
هو على الفور والترجيح ان يكون الاول وهو خيار ما يقدره المبيد في حسن وان كان فيه خروج عن التقيد
ان كان فيه خروج عن التقيد في خيار ما يقدره المبيد في حسن وان كان فيه خروج عن التقيد
الاشارة كان المبيع مطلقا لا يوجب خيارا ولو لم يطابق المدفوع بل على ما في المذاهب والى البعض وصفه بالثمن في خيار ما يقدره المبيد في حسن وان كان فيه خروج عن التقيد
المطابق بغيره وليس الا في حق المبيع في خيار ما يقدره المبيد في حسن وان كان فيه خروج عن التقيد
المبيع او الشراء بغير القيمة وهو ثابت في المشهور لكل من البائع والمشتري مع الجهالة بالقيمة اذا كان الغبن وهو الشرط في
عن القيمة او البائع بغير القيمة في خيار ما يقدره المبيد في حسن وان كان فيه خروج عن التقيد
وقت العقد ويرجع فيها المبلغ عند الاختلاف في خيار ما يقدره المبيد في حسن وان كان فيه خروج عن التقيد
فحقه ولا يسقط خيار الغبن في خيار ما يقدره المبيد في حسن وان كان فيه خروج عن التقيد
في خيار ما يقدره المبيد في حسن وان كان فيه خروج عن التقيد
من خيار ما يقدره المبيد في حسن وان كان فيه خروج عن التقيد
فان ثمنه في خيار ما يقدره المبيد في حسن وان كان فيه خروج عن التقيد

دکان سب

[illegible]

تذکرہ سلاطین و محدثان اہل سنت اربعہ جلد اول

البيع للربوا وغيره فيكون الفرق ما دونه فيربح ما يبيع في مقابلته ما دفع ويبقى الباقي كما لا يبيع مع صحة البيع لزوم دفع
البيع وتجب له عادة شروط الربا والقرون ولو وقع صلحا اغتفر الثاني خاصة ومنع ابن ادریس من بيع الدين على غير المدة
استنادا الى دليل قاصر تقسيم غير حاصر المشهور الصحيح مطلقا لعدم اللزوم ولو كان لا يملك المسلم كالمخبر في بيعه
فقطه من دين المسلم مع قصده ولو كان المسلم لا يملك الا في ذلك يمكن بشرط استناده به كما هو مقتضى الشرع ولو
نظر اليه لم يخبر في بيعه بالدين لان الحق لا يبرهن على شيء من ذلك فلا يجوز تناوله من ولا حتى يكون المؤخر في بيعه المفسد
بالاصل خلافا لابن الجبلة حيث زعم انها تخفى قياسا على الميتة وهو باطل مع وجود الفارق بقدر الورثة من متوهمين
العرف لا الى كل واحد من المتين ان لم يتفق على خلاف المفسد لبقاء ذمة وعلى التوفيق الموقفة اذا ما لم يبرهن
في ذلك مال السلم والجنابة المؤخره وبغيرها للتعلم ولو كان اجل السلم يقتضيه قطع التمنى واحيل الجنابة بتعيين
الشرع وليست في الوقوف بين الجنابة لا يرفع عموم النص ولا يمكن بقاء التملك دون المديون للاصل خرج من ذمة
المديون فيجب ان يفرق بين كل استنادا الى رواية مرسلة وبالقاساس لموت المديون وهو باطل والى الاستناد في البيع
التي نقلها الى المفسد في كل حال لم يستوف عرضها مع وجود ما يقتضيها على سائر التباين في العكس وان لم يرد زيادة
متعلقة كما تضمنه الطول فان زادت كذا لم يكن له اخذ بالحقول لما على ملك المفسد فيتمتع خطا العين بردها
معها وقيل يجوز ان يرد ما وان زادت لان هذه الزيادة صفة حقيقة ليست في نفس المفسد فلا تعدد ما لا يرد في جميع
ناله فهو حق لها وفول ناله لا يرد لا يمكن ان يكون المفسد شيئا بمقدار الزيادة ولو كانت الزيادة منفصلة كالولد
وان لم ينفصل في الزيادة وان لم تقطع في بيعه لان الزيادة لو كانت للمفسد ولو كانت لغيره لم يرد في جميع التوبة
او خالفه اذ لم ينفصل كان شيئا بمقدار الزيادة وعرفا الميت سواء في بيعه مع القصور فيقسم على التباين سواء في ذلك
صاحب العين وغيره ومع الرضا لصاحب العين اخذ بالمشهور سواء كانت الزيادة بقدر الزيادة ام ازيد وسواء ما يتجوز
عليه ام لا مستند المشهور صحيح الى الاول ومن الصادق عليه السلام وقال ابن جندب يحنق من هذا وان لم يكن فذاك كالحق
كالقاسم في ما استنادا الى رواية مطلقة في جواز الاختصاص والاول باطل والثاني يجب تقيده باوفا بمقتضى
قيل باختصاص الحكم بين ما لم يجر عليه الا خلا اختصاصا مطلقا في جميع النقص في بيعه ولو وجدت العين ناقصة فعلى
المفسد حذرا ان شاء وضرر بالنقص من الغرامة مع نسبة النص الى الثمن بان تنسبه الى ناقصة المفسد
ويضرر على الثمن الزيادة به بتلك النسبة كما هو مقتضى قاعدة الارش والقد يجمع بين العوضين ونقص الزيادة
وفي استعادة ذلك في نسبة النقص الى الثمن خفاء ولو كان النقص بغيره فان وجب له حصة من حصة قطعاً ولو كان

ولو كان في حق المفسد فالا لاقوى انه كذلك سواء كان الغاية مما يقتضيه الثمن عليه بالنسبة لغيره من غير ان لا يرد
العبد لان مقتضى عقد المعاوضة عند منعه من كل عوض المصاحبة بل لا يعلم ان تخصيص النقص بفعل المفسد لا يظهر
لكن مقتضى لانه اصل وما يجره من الله تعالى او الاجنبية على تقدير الفرق او حكم المجمع سواء على القول القوي ولا يقبل اذ
في حال التمسك بعين تتعلق حتى التوبة باعيان بالقيمة فيكون اقراره بها قوة الاقرار بالغير والمخبر عن النقص
المالي المانع من نفوذ الاقرار بيمين اقراره بيمين لا ينافي عاقبة من رغب في بيعه او اقراره بالعقل على انفسه حائلا والمانع في
في العين منتقضا لا في العين منافي لحيث ان المتعلق بهما متعلق بيمين فلا يرد في العرفا والمقرر لهما
بين الحقيق وقول الشيخ رحمه الله تعالى في بعض كتبه المشركه للمخبر لعموم الاذن في قسمه باليمين عن غيره ولا يرد في
الاقرار والاثبات فان الاقرار اجبا عن حق سابق والمخبر انما يثبت احداث الملك لانه كالبينة ومع قيامها لا اثمان
في ذلك كونه لشيء بان رد اقراره ليدل على بطلان حق غيره فلا يرد في غيره ونحو ذلك على غير ما يرد في المال بغيره
المقرر للعرفا هو المانع من النفوذ الموجب لاداة الاقرار لانه في المصلحة وتكون كالبينة مطلقا مع منع فاختاره المفسر
اقوى وموضع الخلاف ما لو استند الما قبل الجواب بعده فانه لا ينفذ في حقه قطعاً نعم لو استند الما باليمين فانه لا يرد في
ادعائه بيمينه كذا لو وقع السبب بغير اختياره في التمسك بخلاف المعامل ويجمع المفسر في التمسك في المصلحة
اعيانا الما الما في حق الغرامة لا من طلق التمسك واحترزنا بالمشداع التمسك في المصلحة باليمين لا في
باستثناء تصرف بغيره من سائق على الجواز والظاهر لغيره في اشتراكه ببقاء هذا التصريح به يدل على جواز الفسخ في الخط
ام يجوزنا اخترا الاقوى الثاني نظر الى اصل الحكم وان خالف الحكم فيقول بغير الخط في الاول دون الاول وفي
المقترنه بينهما بانها ثابتا بصل العقد لا بطريق المصلحة فلا ينفذ بها بخلاف العبد في نظرنا لان
كل منهما ثابتا بصل العقد على غيرهما المصلحة وان كانت الحكم المستوفى له المصلحة والاجماع على جواز الفسخ بالبيع
وان زاد القيمة فضلا عن الخط في بيعه في ثمن التمسك في اعيان الاوائل ما كان بعوض وغيره وما يتعلق بنقل العين في
وخرج به التمسك في غيره كالنكاح والطلاق واستيفاء القصاص والعفو عنه وما يفيد تحصيل كالا حلقا والاثبات
وقبول الوصية وان منع منه بعده وبالنظر عن وصيته وتبديره فانه يجرى حان في الثلث بعد فناء الدين فيصير في ذلك
ونحوه جاز لا يضر على الغرامة في بيع اعيان الاوائل القابلة للبيع ولو لم يقبل كالمفسد اذ جرت اذ وضع عليه ما
العوض لا اثمان ما يباع ويقتسم على الغرامة وان دفع الاصل نسبة الما للمم ولا يرد للمم التي لم تحل حال القيمة في دول
بقيمة البعض شارك في الباقي وضرر بجميع المال وضرر بغير الغرامة ببقية يومهم ويوفر كل منافع فوسق وجوب مع

(1) 1947-48
 1948-49
 1949-50
 1950-51
 1951-52
 1952-53
 1953-54
 1954-55
 1955-56
 1956-57
 1957-58
 1958-59
 1959-60
 1960-61
 1961-62
 1962-63
 1963-64
 1964-65
 1965-66
 1966-67
 1967-68
 1968-69
 1969-70
 1970-71
 1971-72
 1972-73
 1973-74
 1974-75
 1975-76
 1976-77
 1977-78
 1978-79
 1979-80
 1980-81
 1981-82
 1982-83
 1983-84
 1984-85
 1985-86
 1986-87
 1987-88
 1988-89
 1989-90
 1990-91
 1991-92
 1992-93
 1993-94
 1994-95
 1995-96
 1996-97
 1997-98
 1998-99
 1999-00
 2000-01
 2001-02
 2002-03
 2003-04
 2004-05
 2005-06
 2006-07
 2007-08
 2008-09
 2009-10
 2010-11
 2011-12
 2012-13
 2013-14
 2014-15
 2015-16
 2016-17
 2017-18
 2018-19
 2019-20
 2020-21
 2021-22
 2022-23
 2023-24
 2024-25
 2025-26
 2026-27
 2027-28
 2028-29
 2029-30
 2030-31
 2031-32
 2032-33
 2033-34
 2034-35
 2035-36
 2036-37
 2037-38
 2038-39
 2039-40
 2040-41
 2041-42
 2042-43
 2043-44
 2044-45
 2045-46
 2046-47
 2047-48
 2048-49
 2049-50
 2050-51
 2051-52
 2052-53
 2053-54
 2054-55
 2055-56
 2056-57
 2057-58
 2058-59
 2059-60
 2060-61
 2061-62
 2062-63
 2063-64
 2064-65
 2065-66
 2066-67
 2067-68
 2068-69
 2069-70
 2070-71
 2071-72
 2072-73
 2073-74
 2074-75
 2075-76
 2076-77
 2077-78
 2078-79
 2079-80
 2080-81
 2081-82
 2082-83
 2083-84
 2084-85
 2085-86
 2086-87
 2087-88
 2088-89
 2089-90
 2090-91
 2091-92
 2092-93
 2093-94
 2094-95
 2095-96
 2096-97
 2097-98
 2098-99
 2099-00
 2100-01
 2101-02
 2102-03
 2103-04
 2104-05
 2105-06
 2106-07
 2107-08
 2108-09
 2109-10
 2110-11
 2111-12
 2112-13
 2113-14
 2114-15
 2115-16
 2116-17
 2117-18
 2118-19
 2119-20
 2120-21
 2121-22
 2122-23
 2123-24
 2124-25
 2125-26
 2126-27
 2127-28
 2128-29
 2129-30
 2130-31
 2131-32
 2132-33
 2133-34
 2134-35
 2135-36
 2136-37
 2137-38
 2138-39
 2139-40
 2140-41
 2141-42
 2142-43
 2143-44
 2144-45
 2145-46
 2146-47
 2147-48
 2148-49
 2149-50
 2150-51
 2151-52
 2152-53
 2153-54
 2154-55
 2155-56
 2156-57
 2157-58
 2158-59
 2159-60
 2160-61
 2161-62
 2162-63
 2163-64
 2164-65
 2165-66
 2166-67
 2167-68
 2168-69
 2169-70
 2170-71
 2171-72
 2172-73
 2173-74
 2174-75
 2175-76
 2176-77
 2177-78
 2178-79
 2179-80
 2180-81
 2181-82
 2182-83
 2183-84
 2184-85
 2185-86
 2186-87
 2187-88
 2188-89
 2189-90
 2190-91
 2191-92
 2192-93
 2193-94
 2194-95
 2195-96
 2196-97
 2197-98
 2198-99
 2199-00
 2200-01
 2201-02
 2202-03
 2203-04
 2204-05
 2205-06
 2206-07
 2207-08
 2208-09
 2209-10
 2210-11
 2211-12
 2212-13
 2213-14
 2214-15
 2215-16
 2216-17
 2217-18
 2218-19
 2219-20
 2220-21
 2221-22
 2222-23
 2223-24
 2224-25
 2225-26
 2226-27
 2227-28
 2228-29
 2229-30
 2230-31
 2231-32
 2232-33
 2233-34
 2234-35
 2235-36
 2236-37
 2237-38
 2238-39
 2239-40
 2240-41
 2241-42
 2242-43
 2243-44
 2244-45
 2245-46
 2246-47
 2247-48
 2248-49
 2249-50
 2250-51
 2251-52
 2252-53
 2253-54
 2254-55
 2255-56
 2256-57
 2257-58
 2258-59
 2259-60
 2260-61
 2261-62
 2262-63
 2263-64
 2264-65
 2265-66
 2266-67
 2267-68
 2268-69
 2269-70
 2270-71
 2271-72
 2272-73
 2273-74
 2274-75
 2275-76
 2276-77
 2277-78
 2278-79
 2279-80
 2280-81
 2281-82
 2282-83
 2283-84
 2284-85
 2285-86
 2286-87
 2287-88

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible][illegible]

بالاعتقال المبرور ثم ان كانت حاله لازمة لطلبه كشيء بعد جاز الزمان عليها مطلقا وفي الخطا الخطا يجوز الزمان عليها ما قبل
الحلول لان المشتري عليه مبرور معلوم ان المبيع حرج وبعدهم عند حلولها مستحقا للشرط بخلاف البيع المبرور لان المشتري الحق
والمشتري عليه يجوز الزمان عند الحلول على شرط وهو الثلث بعد حلول كل حرج الثلث وما لا يكتفى به وان كانت مشروطة على
الآخر لطلبها لانه لا يكتفى به مطلقا على البيع والقول الاخر ان المشروط جاز في قبل المكاتب بخلاف غيره ولا يصح ان
على مالها لا يشترطه فان شرطه ان يبيع ما يملكه من ثمنه كالمشتري على الثمن فمرة الجواز وقول ثالث
ان المشروط جاز في من الطرفين والمطلق لا يمتنع في طرفه حيثما يقع من غير ان يكتفى به وان كان يكتفى به
بعد الزمان في المبيع لا قبله وان كان لا يكتفى به في المبيع لا قبله لان مقتضى البيع ان يكتفى به في المبيع لا في المبيع
فمرة الجواز وهو موقوف الفرق واضح لان البيع يكتفى به في المبيع لا في المبيع على حاله فينقضي المدة والاصل عدم الفسخ مكرس
الجواز ولا يمتنع ان يكتفى به في المبيع لا في المبيع لان مقتضى البيع ان يكتفى به في المبيع لا في المبيع على حاله فينقضي المدة والاصل عدم الفسخ مكرس
معينه لان مقتضى البيع ان يكتفى به في المبيع لا في المبيع لان مقتضى البيع ان يكتفى به في المبيع لا في المبيع على حاله فينقضي المدة والاصل عدم الفسخ مكرس
فلازمه في الزمان جاز كما لو استاجر حياطة ثم يبيعها لغيره لان مقتضى البيع ان يكتفى به في المبيع لا في المبيع على حاله فينقضي المدة والاصل عدم الفسخ مكرس
المشتري على ان يبيع حياطة ثم يبيعها لغيره لان مقتضى البيع ان يكتفى به في المبيع لا في المبيع على حاله فينقضي المدة والاصل عدم الفسخ مكرس
وفاير من مقتضى البيع ان يكتفى به في المبيع لا في المبيع لان مقتضى البيع ان يكتفى به في المبيع لا في المبيع على حاله فينقضي المدة والاصل عدم الفسخ مكرس
البيع وانما التوافق في المبيع لا في المبيع لان مقتضى البيع ان يكتفى به في المبيع لا في المبيع على حاله فينقضي المدة والاصل عدم الفسخ مكرس
لازم من مقتضى البيع ان يكتفى به في المبيع لا في المبيع لان مقتضى البيع ان يكتفى به في المبيع لا في المبيع على حاله فينقضي المدة والاصل عدم الفسخ مكرس
لا يجوز الشرط كما تقدم من ان المشروط في العقد لا يكتفى به في المبيع لان مقتضى البيع ان يكتفى به في المبيع لا في المبيع على حاله فينقضي المدة والاصل عدم الفسخ مكرس
المرتب على فسخ العقد وذلك لان مقتضى البيع ان يكتفى به في المبيع لا في المبيع لان مقتضى البيع ان يكتفى به في المبيع لا في المبيع على حاله فينقضي المدة والاصل عدم الفسخ مكرس
يبيع في وقت الزمان لو كان له فسخ المرتب على البيع المشروط بالمرتب والوكالة ان كان من اكسب مع مشروط فيه ذلك الا ان
الشرط على المرتب بغير فائدة ويكفي بما تقدم من وجوب الفداء بالشرط على مقتضى الامر خصوصاً فيما يكون العقد المشروط
في كماله فيحققه لو كان له ما حققه المقدم من ان يبيع حرجه من الاجابة بالقبول بل من حيث يلزم ان لو كان الزمان لا
من حرجه الزمان فالشرط من قبله كذا هو مقتضى ما فان فسخ المشروط فيه هو الزمان اذ لم يكن فسخه لا يتوقف لانه ضرورة ضررا
فلا يترتب منه لهما وان كانت حايطة كمالها لا تها قد صارت لازمة بشرطها فالمرتب على ذلك الوجه الثاني في جواز
للمرتب بغيره لان مقتضى البيع ان يكتفى به في المبيع لا في المبيع لان مقتضى البيع ان يكتفى به في المبيع لا في المبيع على حاله فينقضي المدة والاصل عدم الفسخ مكرس

المشتري مطلقا حيث لم يتعقن لهما ورتب ما قبل بالبيع لان طهر الوكالة لا يقتضيه ولا يكتفى به بغيره على وجهه بطريق
اولى وقيل لا وهو مقتضى بيع الفداء حيا كان الزمان ام حين مفقدا كان ام لا لبيان مقتضى حقه ولو اورد الزمان
ولم يكتفى به في المبيع مع الفداء على سببه **الثاني** لا يجوز لاهلها التفرغ في ما ينفق ولا ينفق ملك
ولا غيرهما اذ لم يكن المرتب وكذا لا يجوز له التفرغ في البيع ولا يستحقه حايطة كما لو كان له فسخ كالتجارة والدار
او جاز ينفقهما والا جاز له الحاكم وفرض الاجرة رهن كما لا يصلح لولا ان كان في التفرغ مطلقا ولو احتج بالموثقة
كما اذا كان حيوانا فحق الزمان موثقة لانه الملك فان كان في المرتب من يملكها الزمان او ادره بها انفق ورجع
عنه والاستاذ منه فان انتفع او تغرر استدان لغيره ولو كان له المالك كما ان تغرر انفق هو بنية الرجوع و
اشهد عليه لبيان مقتضى حقه في المبيع به ورجع فان لم يشهد فلا قوى قبوله في قدر الموقوف من بنية الرجوع ولو
انتفع المرتب به باذنه جاز العوض او بدو من المالك لانه الاجرة او عوضا لما فوضها للمالك ونفقا صا ورجع ذو الفضل
بفضلته وقيل يكون التفرغ في مقتضى المالك ولو لم يكن مطلقا استدان المالك عليه التفرغ في التفرغ في التفرغ
مع استوى الحقيقين ورجع في الزمان جواز التفرغ في ما يكتفى به في المبيع على المالك عند تغرر استدان واستيدان
الحاكم ورجع **الثاني** لا يجوز للمرتب الاستقلال بالبيع ولا يكتفى به في المبيع لان مقتضى البيع ان يكتفى به في المبيع لا في المبيع على حاله فينقضي المدة والاصل عدم الفسخ مكرس
الحق والقبول قول الوارث مع بنية الرجوع من عدم البيع وعدم الزمان لانه المرتب المبيع والمرتب المبيع في المبيع في المبيع
الحيثية للمقتضى الفاعل كجوده ولا يجوز له ذلك لو كان له فسخ الزمان ولم يكن وكذا لو كان له بنية موقوفه عند الحاكم
له الاستقلال بدون اذنه ولا يلحقه خوف الجواز حيا للمالكين لو اعترف لعدم التفرغ بالبيعين المقادير وان كان
تركه تعطيها لانه **الحال** **المسألة** لو باع احمد ما يدين الاذن فوقف على اجازة الاخر فان كان البيع الزمان يارن
المرتب او اجازته بطلت الزمان في العين والتمس الا ان يشترط كون الثمن رهنما سواء كان البيع حالام مؤجلا فيلزم الشرط
وان كان البيع المرتب كذلك بغير الثمن رهنما وليس التفرغ في المبيع اذا كان حقه مؤجلا الا ان يكتفى به في المبيع لان مقتضى البيع ان يكتفى به في المبيع لا في المبيع على حاله فينقضي المدة والاصل عدم الفسخ مكرس
وهو صريح الا ان كان كالمشتري وكذا حق الزمان يتوقف على اجازة المرتب فيبطل برده ويلزم باجازه الحسنة لان
المرتب باعها بغيره وقيل يقع العتق باطلا بدون الاذن است بق نظر المالك لانه لا يقع موثوقا الا اذا اعتق المرتب فان
العتق يقع باطلا قطعاً متى لم يسبق الاذن اذ لا يعتق الا في ملكه ولو سبق وكان العتق عن الزمان او مطلقاً صح ولو
كان من المرتب صح ايضا وينقل ملكه المعتبر قبل البيع الصيغة المقرنة بالاذن لغيره كما اذا كان في غير يهود
وطيها الزمان يارن المرتب او بدو من وان فعل حرجا صارت مستولدة مع الاحمال لانها لم تخرج عن ملكه بالزمان وان

القضام الاول ان ضمننا بانه اذا كانت الكفاية في دفع تراها ما دون دور لان حضور المكفول الاول يمتثل بانما قرنها وكذا في دفع الحالة بغير جنس الى ان لا يكون على الجبل بل يكون له عليه ادم فمحملة على اخرها بتاثير ما جعلنا الحالة مستفاداً
ام اعتباراً لان ابقاء الدين بغير جنس جازع الفرضي وكذا المعادفة على التزام ما لا يتاثر ولو انعكس حاله لم يمتنع على من عليه في دفعه ايضا كما في اشتراط على الجبل عليه ما جعلنا مستفاداً ام اعتباراً ما يتوقبله في دفعه ولا يمتنع في دفعه
فالجبل حيث يكون صرفاً لان المعادفة على ما هو عليه حيثما كان ولم يمتنع في دفعه على الجبل عليه ما جعلنا مستفاداً ام اعتباراً لان الاول دون الثاني اولاً
على المديون الاول من غير جنس عليه وبما لا يمتنع في دفعه كما في اشتراط ان يكون الجبل عليه ما جعلنا مستفاداً ام اعتباراً لان الاول دون الثاني اولاً
استثناء الاول من الحالة بغير جنس الى ان لا يكون على الجبل بل يكون له عليه ادم فمحملة على اخرها بتاثير ما جعلنا الحالة مستفاداً
الحال على الجبل عليه ادم ولم يقع عليه في دفعه كذلك لاننا جعلنا مستفاداً ام اعتباراً ما يتوقبله في دفعه ولا يمتنع في دفعه
الحال عليه وصحة التزامه لا الذي نريد ان كانت معادفة فليس على حقيقة المعادفات التي يقصد بها تحصيل ما
محصوله محصل من جنس الى اذ زيادة قدره وصحة التزامه معادفة اذ كان وصحة المعادفة فاعبر فيها بالتجاسع القادى و
سببها جواباً نظره مما ذكرناه وكذا دفع الحالة بغير جنس عليه لو احدث على الجبل على اثنين متكافئين الى دفعه على كل منهما ما
دفعه صاحب دفعه واحدة ومثلاً حقيق مع ارادة الثاني ضمان ما دفعه الاول فالاصل لا مطلقاً لا يمتنع في دفعه
فدفعه الثاني ووجه جواز الحالة عليها ظاهر ووجه الحقيقة للمعقود وانتهى الى ان لا يكون المتكافئين وكذا لا يمتنع
في دفعه وبذلك على خلاف الشيخ في حيث صنع منه تخيلاً باستزادها زيادة الارتفاق وهو متنع في الحالة ووجه ما تقدم
في دفعه المادفة في دفعه بغير جنس الى ان لا يكون على الجبل بل يكون له عليه ادم فمحملة على اخرها بتاثير ما جعلنا الحالة مستفاداً
دفعه المادفة في دفعه بغير جنس الى ان لا يكون على الجبل بل يكون له عليه ادم فمحملة على اخرها بتاثير ما جعلنا الحالة مستفاداً
عليه فلا ارتفاق بل غاية انتقال ما على كل منهما المادفة صاحب دفعه الامر كما كان مع تسليمه لا يمتنع في دفعه لان مطلق
الارتفاق بينهما يمتنع اجماعاً كما لو احدث على احد من حسن وفاء ولاد على الجبل عليه فخطب الرجوع بما اوداه على الجبل
لانكراه الدين وزعم ان الحالة على البرى بناء على جواز الحالة عليه وادعاه الجبل بخلافه الاصل وهو اذ دفعه الجبل
عليه من جنس الجبل والظاهر ومكونه مشغولاً لا انظره ولا اشتغالاً في دفعه الجبل عليه والاول هو الاصل الرجوع
عن الثاني حيث يتعارضان غالباً وانما تختلف في مواضع نادرة فيختلف الحال عليه على البرى من جنس الجبل الرجوع
عليه بما عزم كما كان العقد الواقع بينهما يلفظ الحالة او الضمان لان الحالة على البرى شبهة الضمان في دفعه لم يمتنع
وايضاً فهو يطلق على ما يشبهها باللفظ الا ان يمتنع في دفعه من غيرهما ويقتل الفرق بين الصيغتين في دفعه من غيرهما

[illegible]

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠
 ٢٠١
 ٢٠٢
 ٢٠٣
 ٢٠٤
 ٢٠٥
 ٢٠٦
 ٢٠٧
 ٢٠٨
 ٢٠٩
 ٢١٠
 ٢١١
 ٢١٢
 ٢١٣
 ٢١٤
 ٢١٥
 ٢١٦
 ٢١٧
 ٢١٨
 ٢١٩
 ٢٢٠
 ٢٢١
 ٢٢٢
 ٢٢٣
 ٢٢٤
 ٢٢٥
 ٢٢٦
 ٢٢٧
 ٢٢٨
 ٢٢٩
 ٢٣٠
 ٢٣١
 ٢٣٢
 ٢٣٣
 ٢٣٤
 ٢٣٥
 ٢٣٦
 ٢٣٧
 ٢٣٨
 ٢٣٩
 ٢٤٠
 ٢٤١
 ٢٤٢
 ٢٤٣
 ٢٤٤
 ٢٤٥
 ٢٤٦
 ٢٤٧
 ٢٤٨
 ٢٤٩
 ٢٥٠
 ٢٥١
 ٢٥٢
 ٢٥٣
 ٢٥٤
 ٢٥٥
 ٢٥٦
 ٢٥٧
 ٢٥٨
 ٢٥٩
 ٢٦٠
 ٢٦١
 ٢٦٢
 ٢٦٣
 ٢٦٤
 ٢٦٥
 ٢٦٦
 ٢٦٧
 ٢٦٨
 ٢٦٩
 ٢٧٠
 ٢٧١
 ٢٧٢
 ٢٧٣
 ٢٧٤
 ٢٧٥
 ٢٧٦
 ٢٧٧
 ٢٧٨
 ٢٧٩
 ٢٨٠
 ٢٨١
 ٢٨٢
 ٢٨٣
 ٢٨٤
 ٢٨٥
 ٢٨٦
 ٢٨٧
 ٢٨٨
 ٢٨٩
 ٢٩٠
 ٢٩١
 ٢٩٢
 ٢٩٣
 ٢٩٤
 ٢٩٥
 ٢٩٦
 ٢٩٧
 ٢٩٨
 ٢٩٩
 ٣٠٠
 ٣٠١
 ٣٠٢
 ٣٠٣
 ٣٠٤
 ٣٠٥
 ٣٠٦
 ٣٠٧
 ٣٠٨
 ٣٠٩
 ٣١٠
 ٣١١
 ٣١٢
 ٣١٣
 ٣١٤
 ٣١٥
 ٣١٦
 ٣١٧
 ٣١٨
 ٣١٩
 ٣٢٠
 ٣٢١
 ٣٢٢
 ٣٢٣
 ٣٢٤
 ٣٢٥
 ٣٢٦
 ٣٢٧
 ٣٢٨
 ٣٢٩
 ٣٣٠
 ٣٣١
 ٣٣٢
 ٣٣٣
 ٣٣٤
 ٣٣٥
 ٣٣٦
 ٣٣٧
 ٣٣٨
 ٣٣٩
 ٣٤٠
 ٣٤١
 ٣٤٢
 ٣٤٣
 ٣٤٤
 ٣٤٥
 ٣٤٦
 ٣٤٧
 ٣٤٨
 ٣٤٩
 ٣٥٠
 ٣٥١
 ٣٥٢
 ٣٥٣
 ٣٥٤
 ٣٥٥
 ٣٥٦
 ٣٥٧
 ٣٥٨
 ٣٥٩
 ٣٦٠
 ٣٦١
 ٣٦٢
 ٣٦٣
 ٣٦٤
 ٣٦٥
 ٣٦٦
 ٣٦٧
 ٣٦٨
 ٣٦٩
 ٣٧٠
 ٣٧١
 ٣٧٢
 ٣٧٣
 ٣٧٤
 ٣٧٥
 ٣٧٦
 ٣٧٧
 ٣٧٨
 ٣٧٩
 ٣٨٠
 ٣٨١
 ٣٨٢
 ٣٨٣
 ٣٨٤
 ٣٨٥
 ٣٨٦
 ٣٨٧
 ٣٨٨
 ٣٨٩
 ٣٩٠
 ٣٩١
 ٣٩٢
 ٣٩٣
 ٣٩٤
 ٣٩٥
 ٣٩٦
 ٣٩٧
 ٣٩٨
 ٣٩٩
 ٤٠٠
 ٤٠١
 ٤٠٢
 ٤٠٣
 ٤٠٤
 ٤٠٥
 ٤٠٦
 ٤٠٧
 ٤٠٨
 ٤٠٩
 ٤١٠
 ٤١١
 ٤١٢
 ٤١٣
 ٤١٤
 ٤١٥
 ٤١٦
 ٤١٧
 ٤١٨
 ٤١٩
 ٤٢٠
 ٤٢١
 ٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥
 ٤٢٦
 ٤٢٧
 ٤٢٨
 ٤٢٩
 ٤٣٠
 ٤٣١
 ٤٣٢
 ٤٣٣
 ٤٣٤
 ٤٣٥
 ٤٣٦
 ٤٣٧
 ٤٣٨
 ٤٣٩
 ٤٤٠
 ٤٤١
 ٤٤٢
 ٤٤٣
 ٤٤٤
 ٤٤٥
 ٤٤٦
 ٤٤٧
 ٤٤٨
 ٤٤٩
 ٤٥٠
 ٤٥١
 ٤٥٢
 ٤٥٣
 ٤٥٤
 ٤٥٥
 ٤٥٦
 ٤٥٧
 ٤٥٨
 ٤٥٩
 ٤٦٠
 ٤٦١
 ٤٦٢
 ٤٦٣
 ٤٦٤
 ٤٦٥
 ٤٦٦
 ٤٦٧
 ٤٦٨
 ٤٦٩
 ٤٧٠
 ٤٧١

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم آية للذين آمنوا ولعل لغيرهم آية

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

او الخوف على اخذ المظلم لما يقابلها الماخذ المستقلة او الخوف من تسليمها امر الترتيق او الخوف من كون ذلك فان تعذر الحكم بالحق
 او دونهما انفق ولو دفعها الى الحاكم مع القدرة على الاحتفاظ بها كما يرضى لو دفعها الى النقيب القدرة على الحكم او الحاكم
 ولو انكره ولو دفعه الى الحاكم بالبرهنة ولو اقام المالك عليها بغير حلفه ضمن لانه متعذر تجردها الا ان يكون جوابه لا يفتقر
 عند شئنا وشئهم كقولهم ليس على منى وديع يرضى ردنا ولا عوضها فلا يضمن ولا نكاحه بل يكون كعدم النصف فيقبل بغيره
 ايضا لا يمكن تلقيها بغير شرط فلا يكون مستحقه عنده فلا يفتقر قول البينة ولو اظهر للنكاحه الا لا يلا قولهم
 ليس لك عند وديع يرضى ردنا او عوضها ونحو ذلك فالاولى القبول ايضا واختاره المصنف في بعض تفهيماته والى
 والقول قول ابو دويق القيمة ولو شرط لصاحبه عدم الرداءة عما يقرب منه وقيل قول المالك بغيره بالقبول على الامانة ولا يفتقر
 بانه ليس باخذ القبول وانما استلزمها المستحق والامانة ان تحذر الى حريم قوم مقامه من وكيل وفي رواية قد
 سلمها الى الجميع ان اتفقوا في الامانة والا فلا في الاصل وفي النقص ولو سلمتها الى البعض من دون اذن الباقيين
 للباقين لم يلزم حقتهم بقبولها بغير تسليمها الى غير المالك وبغير المبادرة الى ردائها بالبيع كما سلف وما علم الواش
 بهما ام لا لا يسر المستحق باعادتها الى الخزانة وقد فاضلها منه ولو شرط بتركه غير مقضي ثم قبضه ونحوه لانه ضمانه بغيره
 الغاصب فيخصه بمكسب الصنمان الا ان يحصل عن المالك ما يقتضيه والبرهنة عليه ثم يجزئ له ولو دفعه الى غيره لم لا
 بغيره كان يقول له اودعها ادا احتجنا عليها ونحوه على الاقوى وقيل لا يجوز ذلك كما لا يراد من الصنمان عن الغصب
 باليد او بغيره عن الصنمان على قول قوي وقيل قوله بغيره الرداءة كان مدينا يحق وجهه المشهور لا يخرج من قبض
 شخص مصطنع المالك والاصل بانه دعة وهذا لا يردنا على ما تقدم اما لو اتاحه على غيره كذا رتبته فغيره الا امانة والاصالة
 عدمه وهو لا يفتقر فلا يفتقر بغيره ودعى ردنا على الوكيل كدعواه على الموكل لان رداه **كتاب الطائفة**
 بقدره باليد ويخفف نسبة الماخذ الى العار لان طلبها عارا والى العارة مصدر ثمان لا عبرة اعادة كالمائة لا يفتقر عارا
 جايده وضم له كما هو في الماخذ اذ هو السداد وهو الاول ومن العقول الماخذة في غير هذا التصرف في العين بالانفاق
 مع بقاء الاصل غالبا ولا حصر ايضا اى عود الى ما ذكره في الوديع من الغلطها اياها باقولا بل كل ذلك على الاذن في غير
 المعتبر ولو كان يكفي الفصل في القبول بل لو استغنى عنه من غير الانفاق فلا ككاتبه ولا شارة ولو مع القدرة
 على النطق كفى ومثله ما لو دفع الى غيره ما يرضى له من بعضه فمضى او دفع اليه كسادة
 او حبرة او كسفة او كسفة كسفى النطق بالصدق في غير ما لا يفتقر بمعاونه ويكتفي بقبوله كمن منفقته فمضى ما له
 الاذن الوارد في الآية يجوز الاكل من ثمنه بمفهوم الموافقة بغيره الا من شأنا ولغيره من الارحام لا يطعن على النطق بعلم

و جواز ما بان بقرع العمل ما

والتب التبت أبو المكارم

حقیقتہ کا لاجرہ و الوضعیہ

که کتب بای وجه کان وان اراد

بإظهاره على الجديد والمصلح

والمخارسة باطله وهر ان يرفع

الارض بطول بقائه فيها و

البحر من مالک الارضی و قد

وعامة: ترك من العامة له طلبة

...the ...

11th to 12th Dec.

یستم کار در بیستم روز

الحکم و ماسرر اسرار علی

ممالك الارض وليس

١٠
 ١١
 ١٢
 ١٣
 ١٤
 ١٥
 ١٦
 ١٧
 ١٨
 ١٩
 ٢٠
 ٢١
 ٢٢
 ٢٣
 ٢٤
 ٢٥
 ٢٦
 ٢٧
 ٢٨
 ٢٩
 ٣٠
 ٣١
 ٣٢
 ٣٣
 ٣٤
 ٣٥
 ٣٦
 ٣٧
 ٣٨
 ٣٩
 ٤٠
 ٤١
 ٤٢
 ٤٣
 ٤٤
 ٤٥
 ٤٦
 ٤٧
 ٤٨
 ٤٩
 ٥٠
 ٥١
 ٥٢
 ٥٣
 ٥٤
 ٥٥
 ٥٦
 ٥٧
 ٥٨
 ٥٩
 ٦٠
 ٦١
 ٦٢
 ٦٣
 ٦٤
 ٦٥
 ٦٦
 ٦٧
 ٦٨
 ٦٩
 ٧٠
 ٧١
 ٧٢
 ٧٣
 ٧٤
 ٧٥
 ٧٦
 ٧٧
 ٧٨
 ٧٩
 ٨٠
 ٨١
 ٨٢
 ٨٣
 ٨٤
 ٨٥
 ٨٦
 ٨٧
 ٨٨
 ٨٩
 ٩٠
 ٩١
 ٩٢
 ٩٣
 ٩٤
 ٩٥
 ٩٦
 ٩٧
 ٩٨
 ٩٩
 ١٠٠

بازبین شد
۱۳۷۱ ش

